

การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร

ธัญภา แสงต้นชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2561

**Media Administration and Learning Management Technology of Private
Secondary School**

Tunyapa Sangtunchai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education

Department of Education Management

College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University

2018

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน
กรุงเทพมหานคร

เสนอโดย นางรัชฎา แสงตันชัย

สาขาวิชา การจัดการการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา คามดิษฐ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

ลงชื่อ ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กล้า ทองขาว)

ลงชื่อ กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา คามดิษฐ์)

ลงชื่อ กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วาสนา วิสฤตภา)

ลงชื่อ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ เนาวบุตร)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม่น โสกล)

วันที่ ...6... เดือน ...กรกฎาคม... พ.ศ. 2561.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	ธัญญา แสงตันชัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธรวา คามศิษฐ์
สาขาวิชา	การจัดการการศึกษา
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารและเปรียบเทียบสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนจำนวน 48 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) โดยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Sheffe' Method) ผลการวิจัยพบว่า

1). ระดับการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านนโยบายและแผน รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการประเมินผล และด้านส่งเสริมวิชาการ ตามลำดับ

2). การเปรียบเทียบการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครจำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน กล่าวคือ ด้านนโยบายและแผน ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิชาการ และด้านการประเมินผล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

Thesis title	Media Administration and Learning Management Technology of Private Secondary Schools in Bangkok
Author	Thanpha Sangtanchai
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Sinthawa Khamdit
Department	Educational Management
Academic Year	2017

ABSTRACT

This research aims to investigate and compare the administration of media and learning management technology of private secondary schools located in Bangkok. The data was collected from school directors, deputy directors of academic affairs and department heads of 48 private secondary schools selected as samples of this study. The instrument used in this study was the questionnaire and the data gained from the questionnaire was analyzed using percentage, mean and standard deviation. Additionally, one-way ANOVA was employed to analyze the data and test pair-wise differences by means of Scheffe's Method.

The results of this research showed as follows.

1. The results regarding the administration of media and learning management technology of Bangkok's private secondary schools revealed a high level in general. With respect to each aspects of study, the highest average score was put on "policy and planning" followed by "personnel management", "budget administration", "evaluation" and "academic support", respectively.

2. In comparing the administration of media and learning management technology of Bangkok's private secondary schools, analyzed by the school size, the overall results showed statistically significant difference level of 0.01. Regarding individual aspects of study, the results were different in all aspects. The aspects of policy and planning, budget administration and personnel management showed statistically significant difference level of 0.05 while the aspects of academic support and evaluation were statistically significantly different at the 0.01 level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผศ.ดร.สินธรวา คามดิษฐ์ กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เสียสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ คำปรึกษาทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการอื่นๆอันประกอบด้วย รศ.ดร.กล้า ทองขาว ประธานกรรมการสอบ ผศ.ดร.ประยงค์ เนาวบุตร กรรมการสอบ อาจารย์ ดร.วาสนา วิสฤตภา ช่วยตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและกรรมการสอบที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการสร้างความเข้าใจ ปรับปรุง แก้ไข และให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ทำให้งานวิจัยเล่มนี้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ดร.นักรบ หมั่นแสน อาจารย์วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ดร.ธีรวดี ถังบุตร ผู้ช่วยคณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อดีตหัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) ดร.พนิดา คล้อสวัสดิ์ อดีตผอ.กลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน สพป.นครปฐม เขต 2 ที่ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในด้านข้อมูล ช่วยตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและช่วยประสาน ในการเข้าถึงข้อมูลในโรงเรียนต่างๆและผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการ และหัวหน้ากลุ่มสาระ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้ จะมีประโยชน์อยู่บ้างที่อาจมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบ ส่วนดีทั้งหมดนี้ มอบแด่คณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา และขอขอบความกตัญญูกตเวทิตาคุณ แต่บิดา มารดาและผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอบกพร่องต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียงผู้เดียวและยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

ธัญภา แสงตันชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 คำถามการวิจัย.....	5
1.4 สมมติฐานในการวิจัย.....	5
1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับ.....	5
1.6 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
1.8 นิยามศัพท์.....	8
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.2 ความหมายของสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา.....	14
2.3 นวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้.....	20
2.4 การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้.....	27
2.5 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554.....	41
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	53
3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
3.3 วิธีการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	55
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย.....	56

สารบัญ

บทที่	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	59
4.3 การวิเคราะห์ระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร.....	60
4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของ โรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	66
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	
5.2 การอภิปรายผล.....	
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	
บรรณานุกรม.....	
ภาคผนวก.....	
ภาคผนวก ก ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	
ประวัติผู้วิจัย.....	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนเอกชนและผู้ให้ข้อมูลจำแนกตาม ขนาด.....	54
4.1 จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน.....	59
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครจำแนกด้าน การบริหารออกเป็น 5 ด้าน.....	60
4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านนโยบายและแผน.....	61
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านงบประมาณ.....	62
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคลากร.....	63
4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมวิชาการ.....	64
4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผล.....	65
4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	66
4.9 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านนโยบายและแผน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	68
4.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านงบประมาณ จำแนกตาม ขนาดโรงเรียน.....	69
4.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคลากร จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	70
4.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมวิชาการจำแนก ตามขนาดโรงเรียน.....	70
4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผล จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	71
4.15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวม จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	72

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2.1 แสดงการเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมและเทคโนโลยี.....	24

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 โลกเทคโนโลยี (Technologicalization) จะมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้น คนจะอยู่กับเทคโนโลยีเป็นหลัก เทคโนโลยีจะเข้าไปมีส่วนในการทำงานของมนุษย์อย่างมาก เด็กรุ่นใหม่จะเติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีข่าวสาร และการคมนาคม (Information and communication technology) ทักษะสำหรับเทคโนโลยี จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ในศตวรรษที่ 21 คนที่ทำงานในอนาคตจะทำงานในเชิงของเทคโนโลยี (Technological work) ในเชิงความรู้ (Knowledge worker) มากขึ้นและทำงานความรู้ในลักษณะของการคิด และพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Products and service) ใหม่ ๆ มากขึ้น (ไพฑูรย์ สีนารัตน์, 2557, น. 5-9) ทักษะทางด้านเทคโนโลยี (Computing and ICT Literacy) เป็นทักษะที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งผู้เรียนและคนในยุคใหม่ โดยเฉพาะยุคศตวรรษที่ 21 ต้องเรียนรู้และสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทักษะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสาร เพราะการสื่อสารมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง (ไพฑูรย์ สีนารัตน์, 2557, น. 14 – 18)

กล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเอง มีความสามารถในการสื่อสาร และการคิดแก้ปัญหา และตัดสินใจได้อย่างถูกต้องบนพื้นฐานของข้อมูลและเหตุผล การใช้ทักษะชีวิตที่ถูกต้องสามารถค้นหาความรู้ใหม่ๆ ได้ด้วยเทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด ในสถานศึกษาผู้บริหาร และครูจะต้องจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมในเรื่องการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพตนเองสูงสุดด้วยการส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเห็นความสำคัญและประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ จึงมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ รู้จักแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างหลากหลาย รวดเร็ว ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

ทศนา แคมมณี (2548) ได้กล่าวไว้ว่า ในการเรียนรู้ต้องให้นักเรียนได้มีโอกาส ฝึกคิด ฝึกตั้งคำถาม เพราะคำถามเป็นเครื่องมือในการได้มาซึ่งความรู้ ควรให้ผู้เรียนฝึกการถาม ตอบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระจ่างในเรื่องที่ศึกษา รวมทั้งได้ฝึกการใช้เหตุผล การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ ฝึกค้นหาคำตอบจากเรื่องที่เรียน

เทคโนโลยีการศึกษา(Educational Technology) เป็นศาสตร์ที่ประยุกต์เครื่องมือ วัสดุ และวิธีการ ไปส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมใหม่เพื่อการเรียนรู้ โดยอาศัยการสื่อสารเป็นกระบวนการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับให้เกิดความเข้าใจ และเป็น แบบปฏิสัมพันธ์ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2559) ช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษาทั้งในด้านการขยายงาน และด้านการปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545, น.54) รวมทั้ง ช่วยให้สามารถจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และช่วยกระตุ้น ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในและนอกห้องเรียน (กิดานันท์ มลิทอง, 2540, น. 67) เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและประสานสัมพันธ์อย่างมีบูรณาการระหว่างบุคคลวิธีการ เครื่องมือ และการจัดระบบองค์การสำหรับวิเคราะห์ปัญหา วิธีแก้ปัญหา ดำเนินการ ประเมินผล และ การจัดการ ซึ่งเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทุกลักษณะของการเรียนรู้(สุวิทย์ หิรัญกาญจน์ และคณะ, 2540, น. 76) เนื่องจากเทคโนโลยีการศึกษามีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษา รัฐบาล ได้ตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดยกำหนดวัตถุประสงค์และแนวนโยบาย การพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการการศึกษาอย่างทั่วถึง และทัดเทียม มีการเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายอย่างมีระบบ ให้ทุกคนเห็นความสำคัญและประโยชน์ ของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและสามารถที่จะใช้เทคโนโลยีดังกล่าวในการเพิ่มพูนความรู้และ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2559)

ผู้บริหารยุคปัจจุบันต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำทนายและเปลี่ยนแปลงไป จากเดิมมาก ต้องปฏิบัติงานแต่ละวันที่ยาวนานต้องแก้ไขปัญหายุ่งยากสลับซับซ้อนตลอดเวลา ต้องเผชิญกับสภาพการแข่งขันระดับโลก ระดับภูมิภาคและระดับภายในประเทศ ต้องใช้เวลา ติดตามข้อบังคับของรัฐและถูกกดดันจากกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ นับวันงานบริหารจัดการจะยิ่ง ยุ่งยากมากขึ้น อันเกิดจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด ภาวะวิกฤติทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยีใหม่ๆที่เกิดขึ้น ลักษณะงานของผู้บริหารจึงไม่แน่นอน อน เสี่ยงกับภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและความหลากหลายต่างๆ แต่ขณะเดียวกันในภาวะที่ทำทนาย เหล่านั้น ผู้บริหารที่มีความสามารถก็อาจแสวงหาโอกาสและความได้เปรียบให้เกิดแก่องค์กร ได้ (เสนาะ ดิยาว, 2551, น. 1)

การจัดการเทคโนโลยีมีความสำคัญมากขึ้นทุกขณะ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่แสวงหากำไรหรือไม่แสวงหากำไร จำเป็นต้องวางแนวทางในการจัดการเทคโนโลยีของหน่วยงานอย่างรอบคอบและจะต้องแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในด้านการจัดการเทคโนโลยีขึ้น ผู้บริหารเทคโนโลยีจะต้องได้รับการฝึกอบรมให้เข้าใจงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจัดการเทคโนโลยี เข้าใจ ลักษณะและธรรมชาติของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในองค์กร เข้าใจ ผลกระทบของเทคโนโลยีที่มีต่อการปฏิบัติงาน และการสร้างหน่วยงานให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันในตลาดหรือในสังคมได้ (กรรชิต มาลัยวงศ์, 2548, น. 10)

แต่ปัญหาการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาที่พบโดยส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาครูผู้สอนยังขาดความพร้อมในการใช้สื่อการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี ครูผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ครูผู้สอนขาดความรู้ขาดประสบการณ์และความชำนาญในการใช้สื่อ สร้างสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อจัดการเรียนรู้ การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพได้นั้น ก็จะต้องเริ่มจากการพัฒนาครู/อาจารย์ก่อน ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ ยังขาดงบประมาณในการพัฒนานวัตกรรม ปัญหาด้านสภาพการเรียนการสอนเด็กมีความแตกต่างกันด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม (จันทวรรณ ปิยะวัฒน์, 2555) นอกจากนี้ ครูขาดความพร้อมในการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี (สุวัฒน์ ธรรมสุนทร, 2555) กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้งานในสถานศึกษาขาดการจัดการหรือการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง หากขาดซึ่งความสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูงแล้ว ก็ถือว่าไม่ประสบผลสำเร็จตั้งแต่ยังไม่ได้เริ่มต้น โรงเรียนจะไม่มี การสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ เครื่องมือหรืออุปกรณ์มีไม่เพียงพอ กับความต้องการ

ดังนั้นหน่วยงานสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาจึงเป็นหน่วยงานหนึ่งในสถานศึกษาที่มีความจำเป็นในการส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนรู้สึกเสมือนจริง การเรียน น่า สนใจ เรียนอย่างมีความสุข จึงควรได้รับการปรับปรุงพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ให้เป็นหน่วยงานที่สามารถดำเนินกิจการงานเพื่อตอบสนองการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับการสนับสนุนปัจจัยในการดำเนินงานทุกด้านอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ให้เป็นหน่วยงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

การจัดสรรทรัพยากรทางการบริหาร ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์ รวมทั้งระบบสาธารณูปโภค ฯลฯ ส่งผลให้ศูนย์เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มีศักยภาพในการให้บริการศึกษา การค้นคว้า มีประสิทธิภาพสูงขึ้น เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียมและเป็นธรรม อันจะทำให้การจัดการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

(สุดนภา บำรุง, 2554, น. 2-3) และจากการวิจัยผลกระทบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต่อการทำงานของผู้บริหาร โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จ คือ

- 1) ด้านนักเรียน พบว่า การมีความรู้เรื่องเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการทำงานและการเรียนรู้ตลอดชีวิต แสวงหาแนวทางการจัดการศึกษาและการวัดผลการเรียน การเพิ่มโอกาส ขยายโอกาส และโอกาสที่เสมอภาคในการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศกระตุ้นให้นักเรียน มีวิสัยทัศน์และความเข้าใจระดับโลก ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จากเนื้อหาที่ข้ามพ้นจากภายนอกห้องเรียน และ
- 2) ด้านผู้บริหารสถานศึกษาและครูพบว่า การพัฒนากลยุทธ์ซึ่งให้ความสำคัญต่อระยะเวลาช่วงต่างๆ ในการยอมรับเทคโนโลยีของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องคุณภาพของภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ของผู้จัดระบบการศึกษาและผู้นำโรงเรียน ซึ่งเป็นทั้งผู้ใช้เทคโนโลยีจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ กลยุทธ์ในการบริหารด้านเทคนิคและการสนับสนุนแก่ครู (Gurr David, 2000, p. Abstract) เทคโนโลยีการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง การดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ผู้ใดที่มีโอกาสเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และรวดเร็ว มักจะได้เปรียบกว่าผู้อื่น

สื่อและเทคโนโลยีการศึกษามีส่วนสนับสนุนและส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาของผู้บริหารผู้สอนและผู้เรียน มีความจำเป็นและสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างมาก จำเป็นจะต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ในองค์ประกอบ 5 ด้านคือ 1) ด้านนโยบายและแผน 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านบุคลากร 4) ด้านส่งเสริมวิชาการ และ 5) ด้านบริหารจัดการ (บัญชา โภธิพิทักษ์)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจและ เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ โดยการใช้สื่อและเทคโนโลยีสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ เพื่อศึกษาหาแนวทางการปรับปรุง การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และ สนใจศึกษาการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่เปิดสอนระดับ มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารและความแตกต่างของการบริหารงานในด้านนโยบายและแผนการปฏิบัติงาน ด้านอาคารและสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านวิชาการและ ด้านการประเมินผลการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตลอดจนเพื่อหาข้อเสนอแนะและข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาการบริหารงานเพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ให้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

1.3 คำถามการวิจัย

1. สภาพการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร
2. การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำแนกขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันหรือไม่

1.4 สมมติฐานในการวิจัย

การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามจำแนกขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน

1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สามารถนำข้อมูลการบริหารงานเทคโนโลยี การศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ที่ได้เป็นแนวทางไปใช้ในการจัดทำนโยบาย ทำแผน โครงการและ กิจกรรม ของโรงเรียนต่อไป
2. ผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สามารถนำข้อมูลการบริหารงานเทคโนโลยี การศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานเทคโนโลยี การศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 ขอบเขตการวิจัย

การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดขอบเขตไว้ 5 ด้าน คือ 1) ด้านนโยบายและแผน 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านบุคลากร 4) ด้านวิชาการ และ 5) ด้านการประเมินผล

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จากเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 (สพม.1) จำนวนโรงเรียน 58 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหัวหน้ากลุ่มสาระ

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้ตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (R.V.Krejcie and R.W.Morgan) (สมบุรณ์ ดันยะ .2556 น.105-106) ได้จำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 48 โรงเรียน และโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) และในแต่ละโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ ขนาดโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านนโยบายและแผน 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านบุคลากร 4) ด้านส่งเสริมวิชาการ และ 5) ด้านการประเมินผล

4. ข้อตกลงเบื้องต้น

งานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาต่างๆมีโครงสร้างการบริหารงานที่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง แต่ละแห่งจึงมีการตั้งชื่อที่แตกต่างกัน เพื่อให้สอดคล้องกับการให้บริการสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ เช่น สื่อการศึกษา สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีการศึกษา และสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ เป็นต้น

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวข้องกับการบริหาร สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา และนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสรุปเป็นขอบข่ายของการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดของฉลอง บุญญานันต์ (2547, น. 17-34) ได้กล่าวถึง วิธีการบริหารเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาว่า ประกอบด้วย การวางแผนเป็นกระบวนการในขณะปฏิบัติการ โดยสอดคล้องกับธรรมเนียมของโรงเรียน ซึ่งไม่ใช่แผนตายตัว สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างต่อเนื่อง บราวน์และคนอื่นๆ (Brown and others, 1985, p. 35) ได้กล่าวถึง แนวทางการบริหารงานเทคโนโลยีการศึกษาในสถานศึกษาว่า

ประกอบไปด้วย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดทรัพยากร ประกอบด้วย บุคลากร เทคโนโลยีการศึกษา สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก การประเมินและปรับปรุง

นอกจากนี้ นายบัญชา โพธิพิทักษ์ (<http://channfe.blogspot.com>) กล่าวว่า สื่อและเทคโนโลยีการศึกษามีส่วนสนับสนุนและส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาของผู้บริหารผู้สอนและผู้เรียน มีความจำเป็นและสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างมาก จำเป็นจะต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ในองค์ประกอบ 5 ด้านคือ ด้านนโยบายและแผน ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านส่งเสริมวิชาการ และด้านบริหารจัดการ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การบริหารจัดการสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาดังกล่าวและนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.8 นิยามศัพท์

เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นิยามความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ หมายถึง โสตทัศนูปกรณ์ สื่อการศึกษา สื่อและนวัตกรรมการศึกษา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา และเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงเทคนิคการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่นๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อการออกแบบและส่งเสริมสนับสนุนระบบการจัดการเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษา

การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนและการจัดการเกี่ยวกับการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดขอบเขตไว้ 5 ด้าน คือ 1) การกำหนดนโยบายและแผนการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ 2) การจัดสรรงบประมาณการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ 3) การพัฒนาบุคลากรสำหรับงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ 4) การส่งเสริมและสนับสนุนสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ด้านวิชาการ 5) การประเมินสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ด้านนโยบายและแผน หมายถึง การวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง สถานการณ์และปัญหาภายในและภายนอก การกำหนดเป้าหมาย ในการจัดทำแผนและนโยบาย การจัดทำแผนปฏิบัติงาน และการกำหนดแนวทางปรับปรุงแก้ไข ในการบริหารงานด้านสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ด้านงบประมาณ หมายถึง การจัดทำงบประมาณด้านสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ การควบคุมงบประมาณด้านสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ การประเมินค่าใช้จ่ายด้านสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ และการจัดสรรทรัพยากรขององค์กรด้านสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ด้านบุคลากร หมายถึง การสรรหาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบ การจูงใจ ที่เกี่ยวข้องกับงานเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้ปฏิบัติ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ด้านส่งเสริมวิชาการ หมายถึง การจัดระบบบริหาร การนิเทศแนะนำการปฏิบัติงาน การประชุมเพื่อวางแผนการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมและคุ้มค่า ตลอดจนมีการปรับปรุงการใช้สื่อที่ทันสมัย การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิดและทักษะของแต่ละกลุ่มสาระไปยังผู้เรียน อย่างมีประสิทธิภาพ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ด้านการประเมินผล หมายถึง มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลการให้บริการ การรายงานการปฏิบัติงาน การประชุมสรุปผลการปฏิบัติงานด้านสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ การตรวจสอบผลการเรียนของผู้เรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ตามวิธีการตามรูปแบบที่มีความเหมาะสม ของการใช้สื่อและเทคโนโลยี ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนสามัญศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาโดยเอกชน มีการใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการและหลักสูตรสถานศึกษาของตนเอง เป็นโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชน หมายถึง การจัดรูปแบบกระบวนการถ่ายทอด ความรู้ความเข้าใจ และทักษะในเนื้อหาสาระ ตามวิธีการตามรูปแบบที่มีความเหมาะสม ให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่สำคัญจากการเรียนรู้

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่าย กลุ่มบุคคลที่มีอำนาจ และหน้าที่ในการวางแผนและการจัดการเกี่ยวกับการบริการสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้

ขนาดโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน หมายถึง โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาภาคบังคับในระดับมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยแบ่งออกเป็น สถานศึกษาขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 300 คน สถานศึกษาขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 1,000 คน สถานศึกษาขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียน 1,001 คน ขึ้นไป (ตามเกณฑ์การตรวจติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน)

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และหัวหน้ากลุ่ม หรือผู้ที่มีอำนาจสั่งการในสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารงานเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
เอกชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้
ประกอบในการศึกษางานวิจัย ดังนี้

2.1 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความหมายของการบริหาร

2.1.2 หลักการบริหารการศึกษา

2.2 ความหมายของสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

2.2.1 ความหมายของสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

2.2.2 สื่อการศึกษา

2.2.3 ความสำคัญของสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

2.2.4 ประเภทของสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

2.3 นวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

2.3.1 ความหมายของนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

2.3.2 ความสำคัญของนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

2.3.3 การยอมรับนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

2.3.4 การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

2.4 การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้

2.4.1 งานนโยบายและแผน

2.4.2 งานงบประมาณ

2.4.3 งานบุคลากร

2.4.4 งานส่งเสริมวิชาการ

2.4.5 งานการประเมินผล

2.5 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความหมายของการบริหาร

Simon (1971, p. 78) กล่าวถึงความหมายของการบริหารว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน ดังนั้น การบริหารจึงเกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้ (1) คน 2 คนขึ้นไป (2) ร่วมมือกันทำกิจกรรม (3) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

Peter (1973, p. 30) ให้ความหมายเชิงพฤติกรรม การบริหารคือศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น

Koontz (1968, p. 94) การบริหารคือการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลายได้แก่ คน วัตถุประสงค์ของ เป็นอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานนั้น

สมนึก พลอยประดับ (2553, น.16) การบริหารการศึกษาเป็นกิจกรรมที่บุคคลร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักการบริหารและหลักการบริหาร การศึกษาด้วยการนำทฤษฎีการบริหารมาประยุกต์ใช้ร่วมกับหลักและวิธีการจัดการศึกษา โดยจะต้องพัฒนาเยาวชนในทุกด้านตั้งแต่บุคลิกภาพ สติปัญญา ความรู้ เจตคติ ความสามารถ ทักษะที่จำเป็น พฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกับความต้องการของสังคมและเป็นบุคคลที่จะเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

รัตนา สุขตั้งมั่น (2554, น. 12) การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายๆอย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบและใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า

วรสิทธิ์ รัตนสิทธิโรจน์ (2554, น. 13-14) องค์ประกอบของการบริหาร คือ 1.วัตถุประสงค์ 2. คนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป 3. การร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4. ด้วยวิธีการวางแผน การอำนวยความสะดวก การสื่อสารและการควบคุมงานอันเหมาะสมและมีศิลปะจึงอาจสรุปได้ว่าการบริหาร คือ กิจกรรมที่คนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันทำ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ร่วมกันวางเอาไว้ โดยใช้ทรัพยากรการบริหารและวิธีการที่เหมาะสมและมีศิลปะ

“การบริหารการศึกษา” หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้าน นับแต่ บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม คุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่างๆ ที่อาศัยควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และอาศัยทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่ (ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ, 2542, น. 6)

คำว่า “สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การศึกษา พิเศษ ศูนย์การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย วิทยาลัยชุมชน สถาบันหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออื่นของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่หรือมี วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและตาม ประกาศกระทรวง (พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา, 2547, น. 23)

การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์

การบริหารเป็นสาขาวิชาที่มีการจัดการระเบียบอย่างเป็นระบบ คือมีหลักเกณฑ์และทฤษฎีที่พึงเชื่อถือได้ อันเกิดจากการค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์ เพื่อประโยชน์ในการบริหาร โดยลักษณะนี้ การบริหารจึงเป็นศาสตร์ (Science) เป็นศาสตร์สังคม ซึ่งอยู่กลุ่มเดียวกับวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยา และรัฐศาสตร์แต่ถ้าพิจารณาการบริหารในลักษณะของการปฏิบัติที่ต้อง อาศัยความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และทักษะของผู้บริหารแต่ละคน ที่จะ ทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นการประยุกต์เอาความรู้ หลักการและทฤษฎีไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อม การบริหารก็จะมีลักษณะเป็นศิลป์ (Arts) ที่มา:<http://www.kunkroo.com/admin1.html>)

ปัจจัยสำคัญการบริหารที่สำคัญมี 4 อย่าง ที่เรียกว่า 4Ms ได้แก่

1. คน (Man)
2. เงิน (Money)
3. วัสดุสิ่งของ(Materials)
4. การจัดการ (Management)

กระบวนการบริหารการศึกษา

จาก หลักการบริหารทั่วไป 14 ข้อของ Fayol ทำให้ต่อมา Luther Gulick ได้นำมาปรับต่อยอดเป็นที่รู้จักกันดีในตัวย่อที่ว่า “POSDCoRB” กลายเป็นคัมภีร์ของการจัดองค์การในต้นยุคของศาสตร์การบริหารซึ่งตัวย่อแต่ละ ตัวมีความหมายดังนี้

- P – Planning หมายถึง การวางแผน
- O – Organizing หมายถึง การจัดองค์การ
- S – Staffing หมายถึง การจัดคนเข้าทำงาน
- D – Directing หมายถึง การสั่งการ
- Co – Coordinating หมายถึง ความร่วมมือ
- R – Reporting หมายถึง การรายงาน
- B – Budgeting หมายถึง งบประมาณ

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษาหมายถึงกระบวนการในการวางแผนการจัดการ และดำเนินการตามแบบแผนของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลในสถานศึกษา โดยกระบวนการต่างๆ อย่างเป็นระบบ อย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายหรือบรรลุมิติวัตถุประสงค์การจัดการศึกษา ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2 หลักการบริหารการศึกษา

วรสิทธิ์ รัตนสิทธิโรจน์ (2554, น. 15-16) กล่าวถึงหลักการบริหารการศึกษาว่า การบริหารการศึกษามีพื้นฐานมาจากคำว่า การบริหารและการศึกษา จึงควรพูดถึง ความหมายของ 2 คำนี้ ก่อน ซึ่งความหมายของคำ บริหาร และการศึกษา มีบุคคลหลายอาชีพได้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน

Good (1973, p. 201) ได้ให้ความหมายการศึกษาไว้ดังนี้

1. กระบวนการเบ็ดเสร็จที่บุคคลนำมาพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ทักษะคิดต่าง ๆ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีคุณค่าอันเป็นที่พึงปรารถนาในสังคมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่

2. กระบวนการทางสังคม ซึ่งเลือกสรรและควบคุมสิ่งแวดล้อม ให้นักบุคคลได้รับความสามารถและพัฒนาตนเองอย่างดีที่สุดตามที่สังคมปรารถนา

3. วิชาต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอน เพื่อเตรียมผู้ประกอบอาชีพครู ซึ่งส่วนมากเกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษา ปรัชญาและประวัติศาสตร์การศึกษา หลักสูตรวิธีสอน

4. ศิลปะการถ่ายทอดความรู้จากอดีต ซึ่งจัดไว้อย่างมีระเบียบให้แก่บุคคลแต่ละรุ่น

Dewey (1992, p. 53) ได้ให้ความหมายของการศึกษาไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. การศึกษา คือ การปรับปรุงตัวเราให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และปรับสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับตัวเรา

2. การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม

3. การศึกษา คือ กระบวนการสังคม

4. การศึกษา คือ การจัดกระบวนการ

5. การศึกษา คือ การจัดประสบการณ์เสียใหม่ให้เป็นประสบการณ์ที่มีความหมายต่อมนุษย์ และเพิ่มพูนความสามารถของมนุษย์อีกด้วย

6. การศึกษา คือ การพัฒนาความสามารถ

7. การศึกษา คือ การสนองความต้องการ

8. การศึกษา คือ ชีวิต แต่ไม่ใช่การเตรียมตัวเพื่อชีวิต

วรสิทธิ์ รัตนสิทธิโรจน์ (2554, น. 15) จึงได้สรุปว่า การศึกษา คือ กระบวนการทางสังคมที่จะเลือกสรรและควบคุมสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาคนทุกด้านให้เป็นคนดีในสังคม การบริหารหมายถึง การร่วมมือกันดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้นการบริหารการศึกษาหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายฝ่ายร่วมดำเนินการ เพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถพฤติกรรม ทักษะคิด คุณธรรมและค่านิยม พร้อมทั้งจะสนอง การพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจการเมือง สังคมและวัฒนธรรม การบริหารการศึกษามีความหมายตามลักษณะต่าง ๆ

2.2 ความหมายของสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

2.2.1 ความหมายของเทคโนโลยีการศึกษา

เทคโนโลยีการศึกษาหมายถึง การใช้วัสดุอุปกรณ์รวมถึงเทคนิคการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่นๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อการออกแบบและส่งเสริมระบบการเรียนการสอน โดยเน้นที่วัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่สามารถวัดได้อย่างถูกต้องแน่นอน แบ่งเป็น 2 ส่วน

1. อุปกรณ์หรือเครื่องมือ ได้แก่ กล้องถ่ายภาพ ชุดคอมพิวเตอร์ ชุดโปรเจกเตอร์ โทรทัศน์ และชุดเครื่องเสียง
2. วิธีการ ซึ่งได้แก่ กิจกรรม การสาธิต ทดลองต่างๆ ซึ่งจะต้องมี ระบบการนำมาบูรณาการให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542) สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแห่งชาติได้ให้ความหมายของการศึกษา และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543, น. 3-6) รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำราหนังสือทาง วิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิด

การใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย ให้มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษ ในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคนและสังคม หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและ จัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนส่งเสริม และประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแห่งชาติได้ให้ความหมายของการศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543, น. 3-6) เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามนัยของหมวด 9 การศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ สึก การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างจรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นระบบการประยุกต์ผลิตผลทางวิทยาศาสตร์ และวิศวกรรม ผสมผสานกับหลักทางสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา มาใช้ในการศึกษาเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยครอบคลุมการจัดและออกแบบระบบพฤติกรรม เทคนิควิธีการ การสื่อสาร การจัดการสภาพแวดล้อม การจัดการเรียนการสอน และการประเมิน เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในที่นี้จะมีความหมายครอบคลุมการผลิต การใช้การพัฒนาสื่อสารมวลชน (ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์) เทคโนโลยีสารสนเทศ (คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต มัลติมีเดีย) และโทรคมนาคม (โทรศัพท์ เครือข่ายโทรคมนาคม การสื่อสารอื่น ๆ) เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ตามความต้องการของผู้เรียนในทุกเวลาและสถานที่

2.2.2 ความหมายของสื่อการศึกษา

สมิทธิ โพธิ์เจริญ (2553, น.7) ได้กล่าวว่า สื่อการศึกษา หมายถึง วัสดุที่เสนอเนื้อหาสาระความรู้แก่ผู้รับ ช่วยอำนวยความสะดวกในการให้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ อาจเป็นสื่อที่ให้สารสนเทศในตัวเอง หรืออาจเป็นเครื่องมือ อุปกรณ์ในการนำเสนอการเรียนการสอนในชั้นเรียน การบริการสารสนเทศในห้องสมุด ศูนย์สารสนเทศจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง เทคนิค วิธีการ ให้ทันกับความก้าวหน้าและวิทยาการของโลก ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องใช้สื่อการศึกษา/สื่อการสอนเข้ามา

ช่วย และผู้เรียนอาศัยสื่อเพื่อการเรียนรู้ ค้นคว้าด้วยตนเองได้ เป็นเครื่องเสริมให้สามารถรับรู้ได้ ทัดเทียมกับผู้อื่น เพิ่มทักษะการศึกษา และสามารถสนองตอบต่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างของผู้สอน และผู้เรียน

สุคนธา บำรุง (2554, น.18) กล่าวว่า สื่อ หมายถึง สื่อต่าง ๆ ที่นำความรู้ไปสู่ผู้เรียน หรือ ช่องทาง หรือเครื่องมือที่ช่วยให้สารอาศัยผ่าน อาจอยู่ในรูปของสื่อสิ่งพิมพ์ (Printed Media) หรือสื่อ ไม่ตีพิมพ์ (Non-printed Media) ก็ได้ สื่อที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์จะหมายถึง วัสดุ เครื่องมืออุปกรณ์ และ วิธีการทางโสตทัศนศึกษา รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถเรียกรวม ๆ ว่า โสตทัศนอุปกรณ์ (Audiovisual Aids) คำว่า โสตทัศนอุปกรณ์ในภาษาอังกฤษมีใช้กันอยู่หลายคำ เช่น Non-printed Materials Audiovisual Materials Audiovisual Media Non-printer Media เป็นต้น ซึ่งคำเหล่านี้ส่วน ใหญ่มีความหมายคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เป็นสื่อ หรือวัสดุที่ต้องใช้โดยผ่านประสาทสัมผัสทางหู และตา

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า สื่อการศึกษา หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ หรือสิ่ง อำนวยความสะดวก เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูผู้สอน ซึ่งอาจเป็นรูปแบบ วิธีการ เรียนการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ กระบวนการที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

ปัจจุบันสังคมเจริญขึ้นวิทยาการต่าง ๆ ได้เจริญก้าวหน้าอย่างมาก การผลิตสื่อเพื่อการ สื่อสาร และการศึกษา จึงได้พัฒนาและเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ จาก สไลด์ फिल्मสตริป ภาพยนตร์ วัสดุย่อส่วน เป็นต้น จนถึงยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เทปวีดิทัศน์ (Videotape) แผ่นวีดิทัศน์ (Videodisc) แผ่นเสียงระบบดิจิทัล (Compact Digital Audio Disc) หรือที่เรียกกัน โดยทั่วไปว่า ซีดี ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ (Computer Software) ซีดี-รอม (CD-ROM) เป็นต้น กล่าวได้ว่าปัจจุบันนี้โลกได้แคบลง ทั้งนี้เพราะมนุษย์สามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารของซีกโลกอื่น ได้ทันที หรือหากจะเป็นการสืบค้นข้อมูลทางไกลจากฐานข้อมูลในระบบออนไลน์ ก็จะใช้เวลา เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า สื่อการศึกษามีการพัฒนาตลอดเวลาอย่าง ต่อเนื่องตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีที่ทันสมัย หรือเรียกได้ว่า เป็นยุคดิจิทัล จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันมีการพัฒนาสื่อเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่าง หลากหลายรูปแบบทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้รับ สื่อและผู้ใช้สื่อ

2.2.3 ความสำคัญของสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

สื่อการศึกษามีคุณค่าต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะสามารถถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ทักษะ ทศนคติ และความซาบซึ้ง และทำให้เห็นคุณค่าในเรื่องราวต่าง ๆ ได้ คุณค่าของสื่อการศึกษา แยกได้ดังนี้ (นิพนธ์ สุขปรีดี, 2523; อ้างถึงใน เจริญจิตร ฉิมเลี้ยง, 2547, น.12)

1. คุณค่าทางวิชาการ สื่อการศึกษาทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง มีผลการเรียนที่ดีกว่าการไม่ใช้สื่อการศึกษา ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายได้กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดและการแก้ปัญหาให้ประสบการณ์ที่เป็นจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง จดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้มาก และจำได้นาน รวมทั้งช่วยเพิ่มทักษะในการเรียนรู้ด้วย

2. คุณค่าทางจิตวิทยา สื่อการศึกษาทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต้องการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ ทำให้มีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ

3. คุณค่าทางด้านเศรษฐกิจ สื่อการศึกษาทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้มากและรวดเร็วเป็นการประหยัดเวลา ประหยัดพลังงาน และสามารถเอาชนะข้อจำกัดเกี่ยวกับสถานที่ เวลา และระยะทางได้

อิริคสัน (W.H. Carlton Erickson, 1971, p. 108-109) ได้สรุปถึง ความสำคัญและคุณค่าของสื่อที่ใช้ประกอบการศึกษา ดังนี้

1. ช่วยจัดและเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ช่วยครูสอนเนื้อหาวิชาที่มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน
3. ช่วยครูแนะนำและกำกับผู้เรียนให้มีปฏิริยาสัมพันธ์ในทางที่พึงปรารถนาโดยใช้สื่อต่างๆ
4. ช่วยผู้เรียนให้สามารถประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไปตามเนื้อหาวิชา
5. ช่วยครูให้สามารถสอนได้รวมเร็วและถูกต้องมากขึ้น

เดล (Edgar Dale, 1969, p. 8) กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการศึกษาว่า สื่อการศึกษาสามารถส่งเสริมความเข้าใจอันดี ส่งเสริมความเห็นอกเห็นใจกันระหว่างผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่ประสงค์ เห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาที่เรียนว่า ตรงกับความต้องการของตนหรือไม่ เป็นผลทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้สื่อการศึกษายังให้ประสบการณ์แปลก ๆ แก่ผู้เรียนทำให้การเรียนรู้มีความหมาย ผู้เรียนมีสติปัญญาแตกต่างกันจะเข้าใจในเนื้อหาวิชาเช่นเดียวกัน สื่อการศึกษาเร้าใจให้ผู้เรียนนำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์อย่างมี

ความหมาย ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สมบูรณ์สามารถจำได้แม่นยำ รวดเร็ว เกิดความคิดที่กระฉ่างแจ่ม และเป็นระบบ

เกื้อกูล คูปริตัน และคณะ (2520, น. 36 ; อ้างถึงใน สมिति โพธิ์เจริญ, 2553, น.9) ได้กล่าวว่า สื่อการศึกษามีคุณค่าต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เราสามารถนำเอาสื่อการศึกษาไปประกอบให้ได้ผลดีกับผู้เรียนได้ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย พอสรุปได้ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางความสนใจของผู้เรียน และทำให้บทเรียนเป็นที่น่าสนใจยิ่งขึ้น
2. ช่วยให้เรียนเกิดประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น
3. ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ร่วมกัน
4. อธิบายสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้น
5. แสดงความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทำให้เข้าใจและเรียนได้เร็วขึ้น
6. ให้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ทำให้เด็กอ่านได้เร็วขึ้น
7. แสดงส่วนที่ลึกลับให้เข้าใจได้ดี
8. สามารถเอาชนะข้อจำกัดต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลา ระยะทาง และขนาดได้ ซึ่งเป็นคุณค่า

เฉพาะของการนำภาพยนตร์เข้ามาใช้สอน เช่น

- 8.1 ทำให้สิ่งที่เคลื่อนไหวเร็วช้าลงได้
- 8.2 ทำให้สิ่งที่เคลื่อนไหวช้าเร็วขึ้นได้
- 8.3 นำสิ่งที่อยู่ไกลเกินไปมาศึกษาได้
- 8.4 นำสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตมาให้ดูได้
- 8.5 ย่อสิ่งที่ใหญ่เกินไปให้เล็กลงได้

รัฐกรณ์ คิดการ (2543 อ้างถึงใน ชาญชัย ยมดิษฐ์, 2548) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนมีคุณค่า ดังนี้

1. ทำสิ่งซับซ้อนให้ดูง่ายขึ้น
2. ทำสิ่งที่เป็นามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น
3. ทำสิ่งที่เคลื่อนไหวเร็วช้าลง
4. ทำสิ่งที่เคลื่อนไหวช้าให้ดูเร็วขึ้น
5. ทำสิ่งใหญ่มากให้เล็ก
6. ทำสิ่งเล็กๆ ให้ใหญ่
7. ทำสิ่งที่เป็มาในอดีตให้เห็นได้ในปัจจุบัน
8. ทำสิ่งที่อยู่ไกลตัวมาศึกษาในห้องเรียนได้

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า สื่อการศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนของครูและนักเรียนเป็นอย่างมาก นอกจากจะช่วยถ่ายทอดความรู้แล้วยังเป็นเครื่องมือช่วยให้การเรียนรู้้ง่ายมากขึ้น เสริมทักษะ และกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญและจำเป็นแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2.2.4 ประเภทของสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

วินัย วรรณทร์ (2549, น.15) ได้สรุปและแบ่งสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. สื่อคำพูด
2. สื่อสิ่งพิมพ์
3. สื่อโสตทัศน
4. กิจกรรมพิเศษ

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ประเภทของสื่อการศึกษา มี 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. สื่อการศึกษาประเภทวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ เป็นสื่อที่มาจากธรรมชาติและถูกสร้างขึ้นใหม่ ได้แก่ วัตถุตามธรรมชาติที่เคลื่อนไหวได้ เช่น สัตว์ชนิดต่างๆ เป็นต้น และวัตถุตามธรรมชาติที่เคลื่อนไหวไม่ได้ เช่น ก้อนหิน ต้นไม้ เป็นต้น วัตถุที่เกิดจากการผลิตหรือประดิษฐ์ขึ้น เช่น สื่อวัสดุสิ่งพิมพ์และกราฟิก สื่อฉายภาพนิ่ง สื่อเสียงสื่อเสียงร่วมกับสื่อภาพนิ่ง สื่อภาพยนตร์ สื่อโทรทัศน์ และหุ่นจำลอง เป็นต้น

2. สื่อการศึกษาประเภทเทคนิค และวิธีการ เป็นเทคนิค วิธีการต่าง ๆ หรือการปฏิสัมพันธ์หรือสื่อเชิงโต้ตอบ ตัวบุคคล เช่น บทเรียนโปรแกรม บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เกม/สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

ประยงค์ เนาบุตร(2557,น...) ได้สรุป การเรียนรู้ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องหรือการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ใดใดซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์ใหม่

การจัดการเรียนรู้ (Learning Management) หมายถึงการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด โดยนำทฤษฎีการเรียนการสอนมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

2.3 นวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

การวิจัยเรื่อง “การบริหารสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยม เอกชนในกรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเกี่ยวกับนวัตกรรมเพื่อการจัด การเรียนรู้ หลากหลายรูปแบบสำหรับครูผู้สอน เพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน เพื่อ ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะกระบวนการที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีดังนี้

2.3.1 ความหมายของนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542, น. 12) ได้ให้ความหมายว่า นวัตกรรม หมายถึง การนำสิ่ง ใหม่ ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมวิธีการที่ทำอยู่เดิม เพื่อให้ใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ดารินทร์ ตนะทิพย์ (2545, น. 15) ได้สรุปว่า นวัตกรรมการเรียนการสอน หมายถึง แนวคิด วิธีการ การคิดค้นรูปแบบเทคนิค วิธี สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนแบบใหม่หรือปรับปรุง เปลี่ยนแปลงจากของเดิม นำมาใช้ได้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ของการจัดการเรียนการสอนให้ เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ นวัตกรรมการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นยังรูปแบบการเรียน การสอนและวิธีสอนที่หลากหลายอีกด้วย

บรรจง ภาสดา (2548, น. 54) ได้สรุปความหมายของ นวัตกรรมว่า เป็นการนำเอาสิ่ง ใหม่ ๆ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของความคิด หรือการกระทำรวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ก็ตามเข้ามาใช้ในระบบ การศึกษา เพื่อมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้ระบบการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 109) ได้กล่าวว่า นวัตกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำ หรือแนวคิดใหม่ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่นำมาใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอน หรือใช้จัดกิจกรรมการ เรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ แนวคิด และพฤติกรรมไปในทาง ที่พึงปรารถนา

ทิสนา แคมมณี (2553, น. 417) ได้กล่าวถึงความหมายของนวัตกรรมด้านการเรียน การสอนว่า นวัตกรรม หรือนวัตกรรม ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 แปลว่า “การก่อสร้าง” วงการศึกษา นำคำนี้มาใช้ในความหมายของ “การทำขึ้นใหม่” หรือ “สิ่งที่ทำขึ้น ใหม่” ซึ่งได้แก่ แนวคิด แนวทาง ระบบ รูปแบบ วิธีการ กระบวนการ สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งได้รับการคิดค้นและจัดทำขึ้นใหม่ เพื่อช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ทางการศึกษา นอกจากนี้แล้ว ทิสนา แคมมณี (2553, น. 478) ยังได้สรุป มโนทัศน์สำคัญเกี่ยวกับการ สอนว่า นวัตกรรม คือ สิ่งใหม่ที่ทำขึ้น ซึ่งอาจอยู่ในรูปของความคิดหรือการกระทำ หรือ สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ดังนี้ นวัตกรรมการสอน หมายถึง แนวคิด วิธีการ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นสิ่งใหม่ทั้งหมด หรือใหม่เพียงบางส่วน

หรืออาจเป็นสิ่งใหม่ในบริบทหนึ่งหรือในช่วงเวลาหนึ่ง หรืออาจเป็นสิ่งใหม่ที่กำลังอยู่ในกระบวนการพิสูจน์ทดสอบ หรือได้รับการยอมรับนำไปใช้แล้ว แต่ยังไม่แพร่หลายหรือเป็นส่วนหนึ่งของระบบงานปกติ

อมรรัตน์ เหล็กกล้า (2554, น.26) ได้สรุปนวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึง วิธีการหรือการกระทำที่เป็นการกระทำใหม่ ๆ หรือสิ่งใหม่ที่มีผู้คิดค้น หรือนำของเก่าที่มีอยู่แล้วมาปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษา หรือแก้ปัญหาทางการศึกษารวมทั้งนำมาปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า นวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยทั่วไปเรียกกันหลากหลายแบบ เช่น นวัตกรรมการเรียนการสอน นวัตกรรมการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบเทคนิค หรือวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำมาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและทักษะไปสู่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำผู้เรียนไปสู่การบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.3.2 ความสำคัญของนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

ทิสนา แจมมณี (2545, น.417 ; 2553, น.418-420) ได้กล่าวถึง ลักษณะและความสำคัญของนวัตกรรมที่มักได้รับความสนใจและยอมรับนำไปใช้อย่างกว้างขวาง โดยทั่วไปมีลักษณะ ดังนี้

1) เป็นนวัตกรรมที่ไม่ซับซ้อนและยากจนเกินไป ความยากง่ายของนวัตกรรมมีอิทธิพลอย่างมากต่อการยอมรับนำไปใช้ หากนวัตกรรมนั้นมีลักษณะที่ผู้ใช้เข้าใจได้ง่าย ใช้ได้ง่าย ใช้ได้สะดวก การยอมรับนำไปใช้ก็มักเกิดขึ้นได้ง่าย ไม่ต้องใช้เวลาโรการเผยแพร่มากนัก

2) เป็นนวัตกรรมที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายแพงเกินไป นวัตกรรมที่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์และการบำรุงรักษาที่มีค่าใช้จ่ายสูงย่อมได้รับการยอมรับและนำไปใช้น้อยกว่านวัตกรรมที่มีค่าใช้จ่ายถูกกว่า เนื่องจากผู้ใช้งานจำนวนมากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ แม้จะมีความต้องการใช้แต่ขาดงบประมาณก็ไม่สามารถใช้ได้

3) เป็นนวัตกรรมที่สำเร็จรูป นวัตกรรมที่อำนวยความสะดวกในการใช้ มักได้รับการยอมรับและนำไปใช้มากกว่านวัตกรรมที่ผู้ใช้จะต้องนำไปจัดทำเพิ่มเติม ซึ่งผู้ใช้จะต้องใช้เวลาจัดเตรียมเพิ่มขึ้น

4) เป็นนวัตกรรมที่ไม่กระทบกระเทือนต่อบริบทเดิมมากนัก นวัตกรรมที่มีผลกระทบต่อบริบทเดิมมาก จำเป็นต้องปรับหรือเปลี่ยนแปลงบริบทเดิมมาก การนำไปใช้ย่อมยากกว่านวัตกรรมที่ไม่มีผลกระทบต่อบริบทเดิมมากนัก

5) เป็นนวัตกรรมที่มีคนเกี่ยวข้องไม่มากนัก นวัตกรรมใดที่ต้องอาศัยคนหลายกลุ่มเข้ามาช่วยเหลือเกี่ยวข้องด้วย ทำให้ผู้ใช้ต้องประสานงานหลายฝ่าย การใช้ที่ขึ้นอยู่กับคนหลายฝ่ายย่อมทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้ จึงทำให้การยอมรับหรือการใช้นวัตกรรมนั้นยากขึ้น

6) เป็นนวัตกรรมที่ให้ผลชัดเจน นวัตกรรมที่ส่งผลเป็นรูปธรรมเห็น ได้ชัดเจนมักได้รับการยอมรับสูงกว่านวัตกรรมที่ให้ผลไม่ชัดเจน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนควรได้จัดทำสื่อ นวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีลักษณะที่เหมาะสม เพื่อประโยชน์และความสะดวกแก่ผู้ใช้งาน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น.110) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1) ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารอบด้าน เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ และพัฒนาเต็มตามศักยภาพของตน หรืออาจกล่าวได้ว่า พัฒนาทั้งด้าน IQ (Intelligence Quotient), EQ (Emotional Quotient) และ MQ (Moral Quotient)

2) ทำให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข อันส่งผลต่อการมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการเรียนรู้ จนกระทั่งเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในอนาคต (Learning Man)

3) ทำให้เวลาแห่งการเรียนรู้เป็นเวลาที่มีคุณค่า ทั้งแก่ผู้เรียนและผู้สอน ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ เป็นการลงทุนที่คุ้มค่า ไม่เสียเวลาเปล่า

4) ทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพสูงขึ้นสามารถรับประกันคุณภาพการศึกษาได้เพราะ นวัตกรรมการเรียนรู้ที่คิดค้นต่างได้ผ่านการศึกษาค้นคว้า ทดลอง วิจัย และค้นพบแล้วว่า ได้มาตรฐานมีคุณภาพ

5) ทำให้เกิดการพัฒนานิเวศการศึกษามากเพิ่มขึ้น เมื่อมีนวัตกรรมหนึ่งเกิดขึ้น มีผู้นำไปประยุกต์ใช้ ทำให้ได้แนวคิดใหม่ พัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติมขึ้น จึงเกิดนวัตกรรมใหม่ขึ้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 110) ได้สรุปว่า นวัตกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีผู้นิยมใช้อย่างแพร่หลายก่อนให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวางต่อวงการศึกษ โดยเฉพะอย่างยิ่งต่อผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า นวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการเชื่อมต่อกับความรู้ ความเข้าใจ และทักษะกระบวนการต่าง ๆ ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน ซึ่งมีคุณค่าและความสำคัญ ดังนี้

1. ช่วยสร้างความสนใจให้แก่นักเรียน ปลุกเร้าความรู้สึก และกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

2. ช่วยทดแทนหากเกิดการขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนแบบปกติ

3. ช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง
4. ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้สอนได้แสดงความคิด ความสามารถในการจัดทำสื่อและออกแบบการเรียนการสอน
5. ช่วยส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง แสวงหาความรู้ มีความคิดสร้างสรรค์และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้
6. ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ สร้างความคุ้นเคย และรักใคร่สามัคคีในหมู่คณะของผู้เรียน
7. ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้
8. ช่วยสร้างความรู้สึกรัก และความคิดเห็นที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนได้
9. ช่วยวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้
10. ช่วยให้มีผลงานทางวิชาการที่มีคุณค่าและมีประโยชน์เก็บไว้

2.3.3 การยอมรับนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

อมรรัตน์ เหล็กกล้า (2554, น. 28) ได้สรุปว่า นวัตกรรมใดหากยังไม่เป็นที่ยอมรับและนำไปใช้กันอย่างแพร่หลาย ถือว่าไม่เป็นเทคโนโลยี แต่หากเมื่อใดนวัตกรรมนั้นได้รับการศึกษาค้นคว้า วิจัย และนำมาใช้อย่างได้ผลและมีประโยชน์ต่อการศึกษา รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ก็จะกลายเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษา

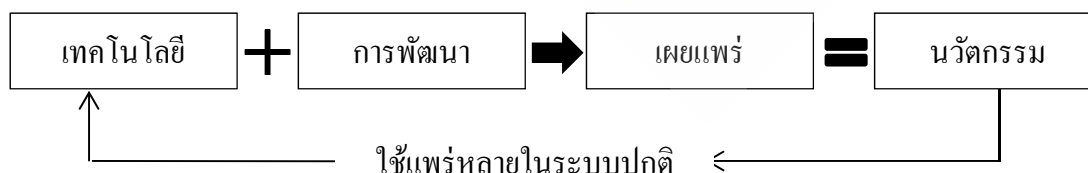
ทิสนา แจมมณี (2553, น. 420) กล่าวว่า การยอมรับนวัตกรรมนั้นมีอยู่ 5 ระดับ คือ

1. ระดับการรับรู้ เป็นการยอมรับในระดับต้น คือ ยอมรับอย่างคร่าว ๆ หรืออย่างผิวเผินในนวัตกรรมนั้น
2. ระดับการสนใจ เป็นการยอมรับในระดับที่มากขึ้นกว่าระดับแรก คือ รับรู้และเริ่มให้ความสนใจในนวัตกรรมนั้น ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากนวัตกรรมนั้นสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของตน หรือได้เห็นคุณค่าของนวัตกรรมนั้น ผู้ที่มีการยอมรับในระดับนี้จะแสดงความสนใจ ซักถามถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของนวัตกรรมนั้น
3. ระดับการซังใจ เป็นการยอมรับระดับที่สูงขึ้นกว่าการให้ความสนใจ ผู้ที่มีการยอมรับในระดับนี้จะมีการคิดไตร่ตรองถึงผลดี ผลเสีย และความเป็นไปได้ในการนำนวัตกรรมนั้นไปใช้
4. ระดับการทดลองใช้ เป็นการตัดสินใจที่จะนำนวัตกรรมนั้นไปใช้โดยการทดลองใช้ในขอบเขตจำกัด เพื่อที่จะดูว่าจะสามารถใช้ได้จริงและได้ผลจริงมากน้อยเพียงใด
5. ระดับการใช้นวัตกรรม เป็นการยอมรับในระดับสูงสุดกล่าวคือหลังจากการทดลองใช้แล้ว พบว่านวัตกรรมนั้นเกิดประโยชน์เป็นที่น่าพอใจและเห็นว่านวัตกรรมนั้นมีคุณค่ามากพอที่จะนำไปใช้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นวัตกรรมทางการศึกษาซึ่งรวมถึงนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน ที่มีมาในอดีตหลายนวัตกรรมบางนวัตกรรมได้รับการยอมรับในระดับสูงสุด คือ การนำไปใช้จริงอย่างต่อเนื่อง เช่น นวัตกรรมจัดกลุ่มตามความสามารถ (Ability Grouping) นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Playing) และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง (Case Method) เป็นต้น ซึ่งนวัตกรรมเหล่านี้ ได้รับการยอมรับนำไปใช้เป็นปกติอย่างกว้างขวางในประเทศไทย จนกระทั่งไม่ถือว่าเป็นนวัตกรรมอีกต่อไป อย่างไรก็ตามยังมีนวัตกรรมบางนวัตกรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับนำไปใช้ แต่การใช้ยังอยู่ในขอบเขตจำกัด ตัวอย่างเช่น นวัตกรรมโรงเรียนหมู่บ้านเด็ก โรงเรียนอนุบาลแบบเตรียมความพร้อม เป็นต้น บางนวัตกรรมได้รับการยอมรับในระดับการทดลองใช้ เช่น โครงการ RIT (Reduced Instructional Time) โครงการ NTR (Non-Traditional Roles of Teachers) การสอนเป็นทีม (Team Teaching) และการเรียนแบบไม่แบ่งชั้น (Non-Graded School) เป็นต้น

2.3.4 การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2547, น. 9) ได้กล่าวว่า นวัตกรรม (Innovation) และเทคโนโลยี (Technology) มักใช้ควบคู่กันเสมอเพราะเทคโนโลยีเป็นกระบวนการ วิธีการ หลักปฏิบัติ ส่วนนวัตกรรมเป็นการกระทำ วิธีการ เป็นความคิดใหม่ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีเป้าหมาย อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา สำหรับเทคโนโลยีบางประเภทเมื่อใช้ไปในระยะเวลาที่ยาวนาน หรือนำไปใช้ต่างเวลา ต่างสถานที่ หรือสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากเดิม อาจมีปัญหาหรือมี ประสิทธิภาพน้อยลงหรือไม่เป็นที่ยอมรับในการใช้ ดังนั้น ต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงใหม่ให้มี ประสิทธิภาพ จึงต้องคิดใหม่ หาวิธีการใหม่ เพื่อปรับปรุงพัฒนาเทคโนโลยี สิ่งพัฒนาขึ้นมาใหม่ เรียกว่า นวัตกรรม เมื่อนวัตกรรมเป็นที่ยอมรับ และนำไปใช้อย่างแพร่หลายก็จะกลายเป็นเทคโนโลยี ซึ่งสามารถแสดงการเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมและเทคโนโลยี ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.1 แสดงการเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ที่มา: เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2547, น. 9)

ทิสนา เขมมณี (2553, น. 421-22) ได้กล่าวถึง การพัฒนานวัตกรรมด้านการเรียนการสอน โดยทั่วไปนั้น มีกระบวนการหลัก ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

1. การระบุปัญหา (Problem) ความคิดในการพัฒนานวัตกรรมส่วนใหญ่เริ่มต้นที่การมองเห็นปัญหาในเรื่องนั้น และมีความต้องการจะแก้ไขปัญหาหนึ่งเพื่อให้เกิดสภาพการณ์หรือผลที่ดีขึ้น

2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Objective) เมื่อระบุปัญหาได้ชัดเจนแล้ว ขั้นตอนต่อไป ก็คือ กำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนานวัตกรรมว่า นวัตกรรมที่จะพัฒนานั้นควรมีคุณสมบัติหรือประสิทธิภาพได้อย่างไร และเพียงใด

3. การศึกษาข้อจำกัดต่างๆ (Constraints) ก่อนที่จะมีการประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมต่างๆ ขึ้นมา ผู้พัฒนาจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลลักษณะของปัญหาและข้อจำกัดต่างๆ ในบริบทที่ใช้ นวัตกรรมนั้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนานวัตกรรมให้สามารถใช้ได้จริง โดยสะดวกในบริบท

4. การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรม (Innovation) ได้แก่ การแสวงหาทางเลือกในการแก้ปัญหา ซึ่งต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ ข้อมูล และความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประดิษฐ์คิดค้น นวัตกรรม ที่สร้างขึ้นอาจเป็นการนำของเก่ามาดัดแปลงปรับปรุง เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาและทำให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น หรืออาจเป็นการคิดค้นใหม่ที่ได้นวัตกรรมมาอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ กัน แล้ว ลักษณะของปัญหาและวัตถุประสงค์ของนวัตกรรมนั้น เช่น อาจมีลักษณะเป็นแนวความคิด หลักการ แนวทาง ระบบ รูปแบบ วิธีการ การบวนการเทคนิค หรือสิ่งประดิษฐ์ และเทคโนโลยี เป็นต้น แต่ไม่ว่า จะอยู่ในรูปแบบใดนวัตกรรมจะต้องใช้ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และ รายละเอียดในการใช้นวัตกรรมนั้นให้ได้ผล

5. การทดลอง (Experimentation) เมื่อคิดค้นหรือประดิษฐ์นวัตกรรมได้แล้วขั้นตอนที่สำคัญและจำเป็นมากก็คือ การทดลองใช้นวัตกรรมนั้น ซึ่งประกอบด้วย การทดลองใช้การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข การทดลองใช้เป็นการศึกษาเพื่อดูว่านวัตกรรมนั้นสามารถนำไปใช้ได้จริงและ ได้ผลเพียงใด ผลการทดลองใช้จะช่วยให้ผู้พัฒนาผู้จุดที่ควรปรับปรุงและหาแนวทางแก้ไขเพื่อให้ ได้ผลตามที่ต้องการ การทดลองใช้ในขั้นนี้ หากสามารถดำเนินการก่อนนำออกเผยแพร่หลายครั้ง จน แน่ใจว่านวัตกรรมนั้นสามารถใช้ได้ผลจริง จะช่วยให้ นวัตกรรมนั้นประสบความสำเร็จมากขึ้น

6. การเผยแพร่ (Dissemination) เมื่อแน่ใจว่านวัตกรรมที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ และ ประสิทธิภาพตามที่ต้องการ นวัตกรรมนั้นก็พร้อมที่จะได้รับการเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักและนำไปใช้กัน อย่างแพร่หลาย รูปแบบการเผยแพร่ที่ได้รับความนิยมกันมากโดยทั่วไปมีอยู่ 4 รูปแบบคือ (สำลี ทองธิว, 2545, น. 99 - 146)

6.1 การเผยแพร่ที่อิงการใช้อำนาจสนับสนุนจากเบื้องสูง (Authority Innovation – Decision Model) เป็นการเผยแพร่โดยการชักจูงให้ผู้มีอำนาจในระดับสูงเห็นความสำคัญของการใช้นวัตกรรมนั้น และตัดสินใจสั่งการไปยังผู้ใช้ ซึ่งอยู่ในระดับล่างให้ใช้นวัตกรรมนั้น

6.2 การเผยแพร่แบบใช้มนุษย์สัมพันธ์ (Human Interaction Model) เป็นการเผยแพร่โดยการชักจูงบุคคลที่จะใช้หรือเกี่ยวข้องกับใช้นวัตกรรมนั้น โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจและให้ความช่วยเหลือในการทดลองใช้ ซึ่งบุคคลนั้นจะสามารถตัดสินใจได้ว่า สมควรบันทึกนวัตกรรมนั้นไว้ใช้ต่อ หรือหยุดใช้นวัตกรรมนั้น

6.3 ตัวผู้ใช้นวัตกรรมโดยตรง ซึ่งจะเป็นกลุ่มประชากรที่ต่างจากข้อ 6.2 ซึ่งถือว่าเป็นผู้ยอมรับ (Adopter) นวัตกรรมนั้น แต่ไม่ใช่ผู้ใช้นวัตกรรมนั้นโดยตรง เช่น นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน ผู้ยอมรับ (Adopter) อาจเป็นนักศึกษานิเทศก์ หรือครูใหม่ ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้อง ไม่ใช่ผู้ใช้โดยตรง ผู้ใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนโดยตรงคือครู รูปแบบการเผยแพร่ถึงผู้ใช้โดยตรง จะให้ผู้ใช้เป็นผู้ตัดสินใจในการที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับนวัตกรรมนั้น

6.4 การเผยแพร่แบบผสม (Eclectic Procoss of Change Model) การเผยแพร่นี้เป็นการเผยแพร่รวมนวัตกรรมผ่านตัวกลาง ซึ่งก็คือผู้ที่ทำหน้าที่เชื่อมระหว่างกลุ่มผู้ต้องการใช้นวัตกรรม ซึ่งตัวกลางเผยแพร่รวมนวัตกรรมนั้น อาจจำเป็นต้องใช้วิธีการเผยแพร่ทั้ง 3 วิธีที่กล่าวข้างต้นผสมผสานกันไป

7. การยอมรับหรือต่อต้านนวัตกรรม เมื่อนวัตกรรมได้รับการเผยแพร่ผ่านไประยะเวลาสมควร นวัตกรรมนั้นจะได้รับการพิสูจน์อย่างแท้จริงว่า ได้รับการยอมรับในระดับใด บางนวัตกรรมอาจได้รับการยอมรับถึงขั้นนำไปใช้อย่างแพร่หลายในระบบงานปกติซึ่งต่อไปจะเปลี่ยนสภาพจากนวัตกรรมเป็นวิธีการปฏิบัติโดยทั่วไป ซึ่งนับได้ว่าเป็นความสำเร็จอย่างสมบูรณ์แบบของนวัตกรรม ในขณะที่บางนวัตกรรมอาจได้รับการยอมรับนำไปใช้แต่ไม่แพร่หลายนัก บางนวัตกรรมอาจได้รับการนำไปใช้ในระยะเวลาหนึ่งและเลิกไป บางนวัตกรรมอาจไม่ได้รับการนำไปใช้อย่างสมบูรณ์เต็มรูป และบางนวัตกรรมก็ตายไป เพราะไม่ได้รับการยอมรับนำไปใช้เลยก็มี ซึ่งก็คงมีการเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่ขั้นแรกเป็นต้นไป

นอกจากนี้ อากรณ ใจเที่ยง (2553, น. 109 อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี 2545, น. 417) ว่า การจะพิจารณาว่า สิ่งที่น่ามาจัดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้หรือไม่ ได้ให้ข้อสังเกตว่า นวัตกรรมไม่ว่าจะเป็นด้านใด จำเป็นต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นสิ่งใหม่ ซึ่งมีความหมายหลายลักษณะด้วยกัน ได้แก่
 - 1.1 เป็นสิ่งใหม่ทั้งหมด หรือใหม่เพียงบางส่วน

1.2 เป็นสิ่งใหม่ที่ยังไม่เคยมีการนำมาใช้ในที่นั้น กล่าวคือ เป็นสิ่งใหม่ในบริบทหนึ่งแต่อาจเป็นของเก่าในอีกบริบทหนึ่ง ได้แก่ การนำสิ่งที่ใช้หรือปฏิบัติกันในสังคมหนึ่งมาปรับใช้อีกสังคมหนึ่ง นับเป็นนวัตกรรมในสังคมนั้น

1.3 เป็นสิ่งใหม่ในช่วงเวลาหนึ่ง แต่อาจเป็นของเก่าในอีกช่วงเวลาหนึ่ง เช่น เป็นสิ่งที่เคยปฏิบัติมาแล้วแต่ไม่ได้ผล เนื่องจากขาดปัจจัยสนับสนุน ต่อมาเมื่อปัจจัยและสถานการณ์อำนวย จึงนำมาเผยแพร่และทดลองใช้ใหม่ ถือเป็นนวัตกรรมได้

2. เป็นสิ่งใหม่ที่กำลังอยู่ในกระบวนการพิสูจน์ ทดสอบว่าจะใช้ได้ผลมากน้อยเพียงใดในบริบทนั้น

3. เป็นสิ่งใหม่ที่ได้รับการยอมรับนำไปใช้ แต่ยังไม่เป็นส่วนหนึ่งของระบบงานปกติ หากการยอมรับนำไปใช้นั้น ได้กลายเป็นการใช้อย่างปกติในระบบงานของที่นั้นแล้ว ก็ไม่ถือว่าเป็นนวัตกรรมอีกต่อไป

4. เป็นสิ่งใหม่ที่ได้รับการยอมรับนำไปใช้บ้างแล้ว แต่ยังไม่แพร่หลาย คือยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ นั้น เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดรูปแบบ เทคนิค หรือวิธีการต่าง ๆ แปลกใหม่ หรือไม่เคยมีมาก่อนในที่นั้น เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนรู้สามารถมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ กระบวนการที่สำคัญและจำเป็นต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.4 การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้

เทคโนโลยีการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง การดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ผู้ใดที่มีโอกาสเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างถูกต้องแม่นยำและรวดเร็ว มักจะได้เปรียบกว่าผู้อื่น

สื่อและเทคโนโลยีการศึกษามีส่วนสนับสนุนและส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาของผู้บริหารผู้สอนและผู้เรียน มีความจำเป็นและสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างมาก บัญชา โพธิพิทักษ์ (จำเป็นจะต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ในองค์ประกอบ 5 ด้านคือ 1) ด้านนโยบายและแผน 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านบุคลากร 4) ด้านส่งเสริมวิชาการ และ 5) ด้านบริหารจัดการ

2.4.1 งานนโยบายและแผน

ในการดำเนินงานขององค์กรใด ๆ ก็ตามย่อมต้องมีการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายในการดำเนินการรวมทั้งแผนงานที่จะปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามทิศทาง หรือเป้าหมายในการดำเนินงานขององค์กรนั้น ๆ

คำว่า “นโยบาย” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ความว่า “หลักและวิธีปฏิบัติซึ่งจะถือเป็นแนวดำเนินการ”

หากจะพูดให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น นโยบาย หมายถึง “ทิศทางหรือเป้าหมายในการดำเนินงานขององค์กรซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารงานขององค์กร”

แผนงาน คำว่าแผนงานไม่มีบัญญัติไว้ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 แต่มีคำใกล้เคียง คือ คำว่า “แผนการ” ซึ่งเป็นคำนามหมายความว่า “แผนตามที่กำหนดไว้”

คำว่า “แผนงาน” หากแปลความหมายโดยใช้ควบคู่กันคำว่านโยบายและแผนงาน จึงหมายถึง “แนวทางหรือวิธีการทำงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามนโยบายที่กำหนดไว้”

ศรีโพธิ์ วายุพัทตร์ (2555) กล่าวว่า “นโยบายและการวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ” จึงหมายความว่า “การกำหนดทิศทางหรือเป้าหมาย ในการดำเนินงานขององค์กรซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารขององค์กรและการจัดทำวิธีหรือแนวทางในการทำงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามนโยบายที่กำหนดไว้” การกำหนดนโยบายขององค์กรมีขั้นตอน ดังนี้ คือ

1. การสำรวจข้อมูลขององค์กร ก่อนการกำหนดนโยบายขององค์กรผู้บริหารองค์กรต้องศึกษาและสำรวจข้อมูลในด้านต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของสมาชิกในองค์กรก่อนดังนี้ คือ

1.1 การร่วมกันสำรวจปัญหาต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อกำหนดเป็นนโยบายในการแก้ไขปัญหา

1.2 ศึกษาความต้องการของสมาชิกในองค์กรว่าสมาชิกมีความต้องการอย่างไรบ้าง อะไรเป็นความต้องการหลักอะไรเป็นความต้องการรอง

1.3 จัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของสมาชิกในองค์กร

1.4 ศึกษาแนวทางในความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ขององค์กรและการดำเนินการตามความต้องการของสมาชิกในองค์กร

1.5 จัดลำดับความสำคัญในการสามารถแก้ไขปัญหาและความสามารถในการสนองตอบความต้องการของสมาชิกและนำไปกำหนดเป็นนโยบายขององค์กร

1.6 กำหนดความต้องการในการพัฒนาองค์กรของผู้บริหารองค์กร และจัดลำดับความสำคัญความต้องการดังกล่าวเพื่อเลือกไปเป็นนโยบายขององค์กร (กำหนดในสิ่งที่ผู้บริหารองค์กรอยากทำ)

2. การกำหนดนโยบายขององค์กร

2.1 นำปัญหาต่าง ๆ ที่ได้สำรวจและจัดลำดับความสำคัญแล้ว มาศึกษาความเป็นไปได้ในการแก้ไขและดำเนินการโดยแบ่งนโยบายออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามที่เกี่ยวข้อง

2.2 กำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาและเพื่อพัฒนาองค์กรตามลำดับดังนี้ คือ

2.2.1 กำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาขององค์กร

2.2.2 กำหนดนโยบายเพื่อสนองความต้องการของสมาชิก

2.2.3 กำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาองค์กรตามความต้องการของผู้บริหารองค์กร

การกำหนดนโยบายตามลำดับการแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของสมาชิกในองค์กรและผู้บริหารองค์กรดังกล่าว คือ เป็นการกำหนดนโยบายที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพต่อการบริหารองค์กรเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นการกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของทุกคนในองค์กร

3. การกำหนดนโยบายต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงขององค์กรและสังคม

ในการกำหนดนโยบายขององค์กรนั้นผู้บริหารองค์กรต้องกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับความเป็นจริงขององค์กรและสังคมเป็นสำคัญ ความเป็นจริงขององค์กรหมายถึง สถานะทางการเงินขององค์กรความรู้และความสามารถของบุคคลากรในองค์กร สภาพสังคมใน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก็เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งของการกำหนดนโยบาย เช่น การกำหนดนโยบายในการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารองค์กร

4. นโยบายที่กำหนดขึ้นต้องปฏิบัติได้จริง ผู้บริหารองค์กรต้องกำหนดนโยบายที่สามารถปฏิบัติได้จริงไม่ใช่ นโยบายที่เกิดจากความต้องของสมาชิกและผู้บริหารองค์กรอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด หรือเป็นเรื่องที่ใหญ่เกินความสามารถของบุคคลากรในองค์กรจะกระทำได้

การวางแผน เมื่อได้มีการกำหนดนโยบายขององค์กรแล้ว จะต้องทำการกำหนดแผนงานขององค์กรเพื่อเป็นแนวทางไปดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดขึ้นให้ประสบความสำเร็จโดยมีแนวทางในการวางแผนงาน ดังนี้ คือ

1. แผนงานที่กำหนดขึ้นต้องสอดคล้องกับนโยบาย เนื่องจากหลายองค์กรเขียนแผนงานโดยไม่นำเอานโยบายมาเป็นตัวตั้งในการกำหนดแผนงาน หรือเอางานประจำมาเขียนเป็นแผนงาน

2. ศึกษาโยบายที่กำหนดขึ้นมาอย่างลึกซึ้ง และนำนโยบายแต่ละข้อมากำหนดให้กรรมการแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องกำหนดเป็นแผนงานในฝ่ายนั้น

3. ควรแยกแผนงานซึ่งต้องทำเป็นงานประจำตามหน้าที่ในฝ่าย ออกจากแผนงานที่จัดทำขึ้นจากนโยบายอย่างชัดเจน

4. ต้องไม่กำหนดแผนงานจากความต้องการทำของกรรมการในฝ่ายโดยที่แผนงานดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับนโยบายที่กำหนดขึ้น

5. ต้องเป็นแผนงานที่สามารถปฏิบัติได้จริง โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถของบุคลากรในองค์กรปัจจัยสนับสนุนต่าง เช่น ฐานะทางการเงิน อุปกรณ์ในการดำเนินงาน และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ในองค์กร เช่น ความร่วมมือของบุคลากรในองค์กร ข้อจำกัดของท้องถิ่นต่าง ๆ

6. ควรทำการประชาพิจารณ์แผนงานในระหว่างสมาชิกในองค์กรว่าสมาชิกเห็นด้วยหรือไม่ หรือสมาชิกมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไร ก่อนประกาศใช้แผนงานอย่างเป็นทางการ

สำหรับในเรื่องประชาพิจารณ์ แผนงานนั้นผู้บริหารองค์กรควรตัดสินใจในย่อบรรณก่อน หากเห็นว่าบุคลากรไม่มีความพร้อมในการเข้าร่วมประชาพิจารณ์ก็ไม่จำเป็นต้องกระทำก็ได้

การดำเนินการให้การจัดทำนโยบายและแผนงานประสบความสำเร็จในการนำไปใช้จริง ภายหลังจากจัดทำนโยบายและแผนงานแล้ว ผู้บริหารองค์กรต้องทำนโยบายและแผนงานไปปฏิบัติให้ได้อย่างจริงจัง เนื่องจากมีองค์กรเป็นจำนวนมากที่จัดทำนโยบายและแผนงานแล้วไม่ได้ำนโยบายและแผนงานไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ทั้ง ๆ ที่ได้เสียเวลาและเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เป็นจำนวนมากในการจัดสัมมนากำหนดนโยบายและแผนงานขึ้นมา ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่สำนึกของผู้บริหารองค์กรที่จะต้องกระทำให้นโยบายและแผนงานได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจัง

6. ทำการประชาสัมพันธ์และกระตุ้น เตือนให้สมาชิกในองค์กรเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นตามนโยบายและแผนงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

สรุปได้ว่า งานนโยบายและแผนจะเป็นงานเกี่ยวกับการงบประมาณ การวางแผน และติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ รวมทั้งการใช้จ่ายงบประมาณสถานศึกษาและงบประมาณเงินรายได้ ทำหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานของสถานศึกษา ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่ครูและนักเรียน และการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยการดำเนินงานก็นำนโยบายของผู้บริหารไปปฏิบัติ และการปฏิบัติงานที่มีลักษณะเป็นงานประจำให้บรรลุเป้าหมาย สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

2.4.2 งานงบประมาณ

ในปัจจุบันคำว่างบประมาณ มีความหมายแตกต่างกันไปตามเวลา สถานการณ์ และ ลักษณะ งบประมาณโดยทั่วไปจะมองในรูปของตัวเลข รัฐบาลถือว่างบประมาณเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินการตามเป้าหมาย รวมถึงหน่วยงานภาคเอกชนต่างๆ ในการนำหน่วยงานให้มีการดำเนินงานที่รัดกุม รวบรวม ทันต่อเหตุการณ์ และบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

มารศรี บัวห่ม (2554) งานงบประมาณ จึงหมายถึงการกำหนดแผนการใช้จ่ายเงิน หรือ งบประมาณการรายรับ-รายจ่าย การจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งแสดงในรูปตัวเงิน มีระยะเวลากำหนดแน่นอน

การบริหารงบประมาณของโรงเรียน

เป็นการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน ในโรงเรียนเอกชนที่มาของงบประมาณมาจากค่าใช้จ่ายรายบุคคลของนักเรียนจากภาครัฐ ที่ให้การอุดหนุนตามจำนวนนักเรียน จากค่าธรรมเนียมการเรียน และจากการจำหน่ายสินค้าต่างๆ ในโรงเรียน การบริหารงบประมาณในโรงเรียนเอกชนมีความแตกต่างจากโรงเรียนของรัฐบาล เพราะสามารถกำหนดรูปแบบการใช้จ่ายต่างๆ ได้เองจากรายได้ของโรงเรียน แต่ถ้าเป็นเงินที่ได้รับ การอุดหนุนจากภาครัฐต้องปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดและมี การตรวจสอบจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 39-40) กล่าวถึงการบริหารงบประมาณว่า การบริหาร งบประมาณของสถานศึกษามุ่งเน้นความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหารที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้น ผลงาน

ซึ่งได้กำหนดขอบข่ายภารกิจของการบริหารงบประมาณไว้ดังนี้

1. การจัดทำและเสนอของบประมาณ
2. การจัดสรรงบประมาณ
3. การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน
4. การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
5. การบริหารการเงิน
6. การบริหารบัญชี
7. การบริหารพัสดุและสินทรัพย์

กิตติมา ปรีดีดิลก (2551, น. 19) กล่าวถึงขอบข่ายการบริหารงบประมาณของโรงเรียนไว้ดังนี้

1. การวางแผนการเงินในโรงเรียน การคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับการเงินโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารจะต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อการได้มาหรือต้องจ่ายไปของโรงเรียน เช่น สถานะทางเศรษฐกิจของประเทศ รายได้ของประชาชนในท้องถิ่น เป็นต้น
2. การจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินของโรงเรียนโดยรวม เช่น ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง วัสดุ ครุภัณฑ์ที่จำเป็นต่างๆ ของโรงเรียน เป็นต้น
3. การควบคุมการดำเนินงานทางการเงิน เพื่อให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามมาตรฐาน ระเบียบข้อบังคับ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย ระบบบัญชีและวิธีการต่างๆ ในการตรวจสอบเงินและสินทรัพย์ต่างๆ ของโรงเรียน
4. การจัดการเกี่ยวกับการรับและการจ่ายเงินของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการทางเศรษฐศาสตร์ หลักการบริหาร และหลักการเงินทั่วไป

สรุปได้ว่า งานงบประมาณเป็นการวางแผนที่แสดงถึงความต้องการในการใช้จ่ายเงิน เพื่อพัฒนาการศึกษา จัดหาทรัพยากรในการดำเนินกิจกรรม งาน/โครงการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานของโรงเรียนทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นการวางแผนการใช้จ่ายจากรายรับที่จะได้มา และรายจ่ายที่จะต้องจ่ายในอนาคตให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อหน่วยงาน

2.4.3 งานบุคลากร

การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา เป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนอง ภารกิจของสถานศึกษา ให้เกิดความคล่องตัว อย่างอิสระภายใต้ กฎหมาย ระเบียบ และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนได้เป็นอย่างดี (สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา, 2546, น. 51 – 63)

สมเกียรติ พ่วงรอด (2544, น. 5) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคลเป็นการบริหาร ทรัพยากรที่มีชีวิตในองค์กรให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีวิจรรณญาณในการพิจารณา ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์กรให้ประสบความสำเร็จ และบรรลุตามเป้าหมายได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ดังนั้น “คน” จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงาน

วรรณารถ แสงมณี (2545, น. 6-12) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารงานบุคลากรไว้ดังนี้

1. มีการแข่งขันมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทของบุคลากร บุคลากรไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะต้องทำงานให้กับองค์กรใดองค์กรหนึ่งแต่เพียงที่เดียว เขาอาจโยกย้ายไปทำงานในที่ใดๆ หรือทำงานให้กับองค์กรใดก็ได้ตามสิทธิและความพอใจของเขา เพราะความอยู่รอดขององค์กรขึ้นอยู่กับพนักงานด้วย ต่างฝ่ายต่างก็ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน ผู้บริหารไม่ได้บริหารงานโดยอาศัยงานเพียงอย่างเดียวอีกต่อไป แต่จะต้องอาศัยเกียรติยศและความมั่นคงในการทำงาน การยอมรับในความสำคัญของคน การประสบความสำเร็จในชีวิตและการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นเครื่องจูงใจ

2. เกิดจากกฎเกณฑ์และข้อกำหนดของรัฐ รัฐได้เข้ามามีบทบาทในการกำหนดเกี่ยวกับเรื่องสวัสดิการ รายได้ สภาพการทำงาน วันหยุดและเงินทดแทนต่างๆ

3. ความซับซ้อนทางด้านเทคโนโลยี ระบบการบริหารในสมัยใหม่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากระบบเก่าอย่างมาก เช่น มีการแบ่งงานทำหน้าที่ตามความชำนาญเฉพาะด้าน ต้องการบุคคลที่มีความรู้ความสามารถสูง จะต้องได้รับการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติที่พร้อมจะทำเพื่อให้ระบบการทำงานดำเนินไปอย่างราบรื่น ผู้บริหารจึงต้องดูแล คุ้มครองรักษาคนซึ่งเปรียบเสมือนทรัพยากรอันมีค่าขององค์กร รวมทั้งจะต้องส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคลเหล่านี้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีรายได้ และสวัสดิการต่างๆ เพื่อให้เขาเกิดความพึงพอใจที่จะทำงานให้ได้ผลงานมากที่สุดและมีคุณภาพตามที่องค์กรต้องการมากที่สุดด้วย

จากความสำคัญดังที่ได้กล่าวมาแล้ว สามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารงานบุคลากรนั้น เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับบุคคลในทุกๆ ด้าน ต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การแข่งขันในสังคม ความซับซ้อนขององค์กร และที่สำคัญผลกระทบในด้านต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมในการทำงานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อันจะเป็นปัจจัยที่จะก่อให้เกิดความภักดีต่อองค์กรและทำให้เกิดการบริหารงานบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ธงชัย สันติวงษ์ (2546, น. 21-22) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานบุคลากรไว้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ จากการเปลี่ยนแปลงหรือความผันผวนทางเศรษฐกิจของประเทศ

2. ปัจจัยด้านเทคนิควิทยาการ การเปลี่ยนแปลงด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ทำให้ต้องมีการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ

3. ปัจจัยทางด้านสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมมีความสำคัญมาก เพราะเมื่อคนมีการศึกษามากขึ้น ทักษะคิดและค่านิยม และสิ่งจูงใจต่างๆ เป็นสิ่งช่วยให้คนมีความต้องการที่ต่างไปจากเดิม ผู้บริหารจะต้องเข้าใจความต้องการทางจิตวิทยาต่างๆ เหล่านี้ และต้องยกระดับความสามารถด้านการบริหารงานบุคคลเพื่อให้มีความเข้าใจบุคลากร ซึ่งจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงาน

ขอบข่ายการบริหารงานบุคคล

มีนักวิชาการหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้ สมยศ นาวิกร (2544, น. 450) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคลประกอบด้วยขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติงานบนพื้นฐานของความต่อเนื่อง 8 ขั้นตอน ดังนี้ การวางแผนทรัพยากรกำลังคน (human resources planning) การสรรหา (recruitment) การคัดเลือก (selection) การแนะนำเข้าทำงานและการปฐมนิเทศ (induction and orientation) การฝึกอบรมและการพัฒนา (training and development) การประเมินผลการปฏิบัติงาน (performance appraisal) การโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การลดตำแหน่ง (transfer, promotion, demotion) การพ้นจากงาน (separations)

แคสเตเตอร์ (Casterter อ้างถึงใน ไพศาล ลับบัวงาม, น. 2545) กำหนดขอบข่ายการบริหารงานบุคคลไว้ 11 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนกำลังคน (manpower planning) ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของส่วนประกอบ 3 ด้านคือ กำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน (manpower inventory) การคาดการณ์อัตรากำลังในอนาคต (manpower forecast) แลแผนกำลังคน (manpower plan)
2. การสรรหา (recruitment) หมายถึงกิจกรรมในการชักจูงให้บุคลากรที่มีคุณภาพเข้ามาทำงานในระบบโรงเรียน โดยแบ่งการสรรหาออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การสรรหาบุคคลจากแหล่งกำลังคนภายนอก การสรรหาบุคคลจากแหล่งกำลังคนภายใน และการสรรหาแบบบูรณาการ
3. การคัดเลือก (selection) ประกอบด้วยกิจกรรม 6 ขั้นตอนดังนี้คือ
 - 3.1 การพัฒนานโยบายและกระบวนการคัดเลือก
 - 3.2 กำหนดบทบาทของตำแหน่ง
 - 3.3 กำหนดลักษณะเฉพาะของพฤติกรรมสำหรับตำแหน่ง
 - 3.4 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัคร
 - 3.5 ประเมินผลและกลั่นกรองผู้สมัคร
 - 3.6 ตัดสินใจรับเข้าทำงาน
4. การนำบุคลากรเข้าสู่หน่วยงาน (induction)
5. การประเมินผลการปฏิบัติงาน (appraisal)

6. สิ่งตอบแทน (compensation) มีกระบวนการย่อย 6 ขั้นตอน คือ 1. การกำหนดนโยบายตอบแทนบุคลากร 2. การจัดทำโครงสร้างของตำแหน่ง 3. กำหนดค่าทางเศรษฐกิจของตำแหน่ง

7. การวัดค่าทางเศรษฐกิจของตำแหน่ง 5. การจัดกระบวนการบริหารแผนงานตอบแทนบุคลากร และการควบคุมกระบวนการ

8. การพัฒนา (development) ซึ่งมีความจำเป็นเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคคลที่ดำรงตำแหน่ง ช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน และเป็นการส่งเสริมให้บุคลากรได้พัฒนาความสามารถของตนเองให้มากยิ่งขึ้น

9. การเจรจา ไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้ง (collective negotiation) ความขัดแย้งเป็นสิ่งปกติที่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกหน่วยงาน อาจมาจากสาเหตุเดียวหรือหลายสาเหตุรวมกัน ซึ่งเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายในหน่วยงานที่ต้องช่วยกันสอดส่องดูแล แก้ไขปัญหาความขัดแย้งให้คลี่คลายโดยอาศัยการเจรจาไกล่เกลี่ยจากผู้เกี่ยวข้องอย่างมีเหตุมีผล

10. ความมั่นคงในการปฏิบัติงาน (security)

11. การให้บริการต่อเนื่อง (continuity service) การ ให้บริการแก่บุคคลเป็นโครงการที่โรงเรียนคิดและจัดทำขึ้นเพื่อให้บุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ และเป็นการเตรียมการสำหรับผู้ที่จะออกจากระบบ และเตรียมจัดหาบุคลากรมาทดแทนเพื่อให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานมีความต่อเนื่อง

12. การให้บริการข้อมูลข่าวสาร (information) รูปแบบการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลไว้ดังนี้ 1. แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร 2. ขอบเขตของข้อมูลข่าวสาร และ 3. ระบบการจัดเก็บข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2545, น. 4) ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานบุคคลไว้ดังนี้

1. การดำเนินการเกี่ยวกับความต้องการบุคคลของหน่วยงาน
2. การดำเนินการเกี่ยวกับการได้มาหรือการสรรหาบุคคล
3. การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคคล
4. การดำเนินการเกี่ยวกับการใช้บุคคลให้มีประสิทธิภาพ
5. การบำรุงรักษาบุคคลไว้ในหน่วยงาน
6. การให้บริการแก่บุคคลในหน่วยงาน

จะเห็นได้ว่าหน่วยงานจะประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกรปฏิบัติงานของบุคลากรและความรู้ความสามารถของผู้บริหาร ที่จะช่วยให้หน่วยงานมีความ

เจริญก้าวหน้า เพราะการบริหารงานบุคคลเป็นสื่อกลางในการประสานงานกับส่วนต่างๆ ของหน่วยงาน เพื่อพิจารณาสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมเข้ามาปฏิบัติงานและให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตทุกด้านกับบุคลากร เพื่อให้เกิดความผูกพันและรักองค์กรก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและผลสัมฤทธิ์ขององค์กร

2.4.4 งานส่งเสริมวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นศาสตร์และศิลป์ในการจัดการศึกษาที่อาศัยหลักการ กระบวนการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ ในบทนี้จะกล่าวถึงลักษณะงาน วิชาการ ได้แก่ความหมาย ความสำคัญ และขอบข่ายของงานวิชาการ โดยนำไปประยุกต์ใช้กับ หลักการและกระบวนการบริหาร

งานวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญของสถานศึกษา ส่วนงานอื่น ๆ เช่น งานธุรการ งานบุคลากร งานอาคารสถานที่ งานสัมพันธ์ชุมชน เป็นงานสนับสนุนงานวิชาการทั้งสิ้น หน่วยงานทางการศึกษาหรือสถานศึกษาจำเป็นต้องปฏิบัติงานวิชาการให้มีความชัดเจนและมีความ แข็งแกร่ง เป็นดัชนีบ่งชี้ถึงภารกิจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อปัจจัยคุณภาพของผลผลิต

จุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้รับบริการซึ่งได้แก่นักเรียนหรือบุคคลในชุมชน ได้รับการพัฒนาตนเองด้านความรู้ เจตคติ และทักษะ ในศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายและ วัตถุประสงค์ของการศึกษาโดยเฉพาะ งานวิชาการจึงเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการถ่ายทอดความรู้ไปยังกลุ่มเป้าหมายหรือผู้เรียน การจัดสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา การวัดผลและประเมินผล การประกันคุณภาพรวมถึงการจัดบรรยากาศเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น. 29-30) ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ไว้ 17 ด้าน ดังนี้ การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตร ท้องถิ่น การวางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตร ของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผล การเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งการ เรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษา การส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษาและองค์กรอื่น การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถานที่จัดการศึกษา การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการของ สถานศึกษา การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนใช้ในสถานศึกษา และ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, น. 3-4) กล่าวว่า ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ 2. การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน ประกอบด้วย แผนปฏิบัติงานวิชาการ โครงการสอน บันทึกหลังสอน 3. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดการเรียน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกงาน 4. การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการจัดหลักสูตร และ โปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ ประกอบด้วย การจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด การนิเทศการสอน และการวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการที่จะเป็นในการจัดการเรียนการสอน

จาร์วิส (Jarvis, 1989, p. 45) ได้กำหนด ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้ 7 ด้าน ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรและการสอน งานบริหารกิจกรรมนักเรียน งานบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน การบริหารงานบุคลากร การบริหารอาคารสถานที่และบริเวณ การบริหารงบประมาณและธุรการ และการบริหารงานพิเศษอื่น ๆ

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าวสามารถสรุปขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาไว้ 6 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การประกันคุณภาพการศึกษา การนิเทศการศึกษา และ การวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.4.5 งานการประเมินผล

การประเมินผลได้มีนักวิชาการให้ความหมายสรุปได้ดังนี้

กมล ภู่งประเสริฐ (2548, น. 86) กล่าวว่า การประเมินผล เป็นกระบวนการในการใช้ดุลพินิจ หรือค่านิยมในการพิจารณาตัดสินคุณค่าความเหมาะสม หรือสัมฤทธิ์ผลของเหตุการณ์ โครงการ หรือสิ่งอื่นใด หลังจากการเปรียบเทียบผลการวัดกับเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์หรือเกณฑ์ที่กำหนด

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, น. 166) การประเมินผล (evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพความจริงและการกระทำ

พนิตา งามประเสริฐ (2553, น. 12) ให้ความหมาย การประเมินผลการทำงาน หมายถึง กระบวนการประเมินค่าพฤติกรรมของบุคคลผู้ปฏิบัติงานในด้านต่างๆ บนพื้นฐานของความเป็นระบบและมีมาตรฐานแบบเดียวกัน มีเกณฑ์การประเมินที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติ

มุสตี รุมาคม (2551) กล่าวว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน คือ กระบวนการที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องในการประเมินและบริหารพฤติกรรมและผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน

การประเมินผลการปฏิบัติงาน (performance appraisal) เป็นกระบวนการกำหนดความคาดหวังในการปฏิบัติงานของพนักงาน แล้วมีการวัดผล การประเมินผล และการบันทึกผลการปฏิบัติงานให้สัมพันธ์กับความคาดหวังนั้น แล้วส่งเป็นข้อมูลย้อนกลับให้พวกเขาได้ทราบ (Mohrman & others, 1989) โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อให้เป็นแรงกระตุ้นในทางบวกต่อการปฏิบัติงาน แต่อาจใช้ในจุดมุ่งหมายอื่นได้ด้วย เช่น การเพิ่มค่าจ้าง การวางแผนการปฏิบัติงานในอนาคต การกำหนดความจำเป็นในการฝึกอบรมและการพัฒนา และการประเมินศักยภาพของบุคคลเพื่อเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น เป็นต้น (Peck, 1984 อ้างใน Bartol & others, 1998) ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานจึงท้าทายต่อบทบาททางการบริหารหลายประการ

การสร้างเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน นั้น ควรคำนึงถึงทั้งเกณฑ์ด้านที่เป็นพฤติกรรมและเกณฑ์ที่เป็นผลลัพธ์หรือผลงาน ซึ่งในหน่วยงานแต่ละแห่งอาจกำหนดไม่เหมือนกัน ขึ้นกับบรรทัดฐานค่านิยม และความเชื่อของแต่ละหน่วยงานนั้น อย่างไรก็ตาม อาจพิจารณาได้จากเกณฑ์มาตรฐานของครุสภาในด้านต่าง ๆ รวมทั้งแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู พ.ศ. 2539

กล่าวโดยสรุป การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นกระบวนการกำหนดความคาดหวังในการปฏิบัติงานของบุคลากร การวัดผลงาน การประเมินผลงาน และการบันทึกผลการปฏิบัติงานให้สัมพันธ์กับความคาดหวังนั้น แล้วส่งข้อมูลให้คนงานบุคลากรทราบ มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อให้เป็นแรงกระตุ้นในทางบวกต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร แต่อาจใช้ในจุดมุ่งหมายอื่นได้ด้วย เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือน การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง การฝึกอบรมหรือพัฒนา เป็นต้น

การประเมินผลการปฏิบัติงานที่ดีควรมีทั้งการประเมินเชิงพฤติกรรม และการประเมินผลลัพธ์ ผู้รับการประเมินควรมีส่วนร่วมในระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น ได้ทราบกฎเกณฑ์การประเมิน และทราบสิ่งที่จะถูกประเมินด้วย และการประเมินควรเป็นการประเมินการปฏิบัติงาน มิใช่เป็นการประเมินตัวบุคคล นอกจากนั้น วิธีการประเมินและระดับของการประเมินควรกำหนดไว้อย่างชัดเจนไม่คลุมเครือ และควรมุ่งตอบสนองทั้งต่อความต้องการส่วนบุคคลและขององค์การ ความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีการจูงใจสามารถจะช่วยให้การบริหารเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้

สุนันทา เลานันท์ (2542, น. 282 - 283) กล่าวว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะนอกจากจะตอบสนองวัตถุประสงค์ทั้งเชิงประเมินและเชิงพัฒนาแล้ว พนักงานและหน่วยงานยังได้รับประโยชน์จากการประเมินผลการปฏิบัติงานอีกหลายประการ เช่น

1. ช่วยปรับปรุงผลการปฏิบัติงาน (Performance Improvement) ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากการประเมินผลการปฏิบัติงาน จะช่วยให้พนักงาน ผู้จัดการ รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านบุคคล กำหนดวิธีการทำงานที่เหมาะสมเพื่อปรับปรุงผลการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น
2. ช่วยปรับระบบค่าตอบแทน กิจการขนาดใหญ่มักจัดระบบค่าตอบแทน บนพื้นฐานของระบบคุณธรรม ดังนั้นผลของการประเมินผลการปฏิบัติงานจะช่วยในการตัดสินใจขึ้นค่าจ้าง และกำหนดโบนัสให้แก่บุคคลอย่างเป็นธรรม
3. ช่วยในการตัดสินใจบรรจุบุคคล ในการตัดสินใจบรรจุบุคคลในกรณีต่าง ๆ เช่น การเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้าย หรือการลดตำแหน่ง จำเป็นต้องอยู่บนพื้นฐานของผลการปฏิบัติงานในอดีตของพนักงาน
4. ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการฝึกอบรมและพัฒนา ผลการปฏิบัติงานที่ไม่ดีของบุคคลอาจแสดงให้เห็นว่าขณะนี้พนักงานมีความจำเป็นที่ต้องได้รับการฝึกอบรม ขณะเดียวกันผลการปฏิบัติงานที่ดีของบุคคลอาจแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของบุคคล และควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาต่อไป
5. ช่วยในการวางแผนสายอาชีพและการพัฒนาบุคลากร ข้อมูลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนสายอาชีพของบุคคลในองค์กร
6. ชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องของกระบวนการจัดการกำลังคน ผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือไม่ดีของบุคลากรในองค์กร จะชี้ให้เห็นถึงจุดแข็งหรือจุดอ่อนของกระบวนการจัดการกำลังคนของแผนกบริหารงานบุคคลขององค์กร
7. ชี้ให้เห็นความไม่ถูกต้องของข้อมูล ผลการปฏิบัติงานที่ไม่ดี อาจชี้ให้เห็นถึงความคลาดเคลื่อนของข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์งาน การวางแผนทรัพยากรกำลังคน หรือข้อมูลอื่นในระบบข้อมูลของการบริหารทรัพยากรกำลังคน ความไม่ถูกต้องของข้อมูลเหล่านี้อาจนำไปสู่ความไม่เหมาะสมในการจ้างงาน การฝึกอบรม หรือการให้คำปรึกษาหารือ
8. ช่วยแก้ไขความผิดพลาดของการออกแบบงาน ผลการปฏิบัติงานที่ไม่ดีอาจเป็นอาการแสดงของการออกแบบงานที่ผิดพลาด และการประเมินผลจะช่วยวินิจฉัยความผิดพลาดเหล่านี้ได้

9. สร้างโอกาสของความเสมอภาคในการจ้างงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง จะสามารถวัดผลการปฏิบัติงานที่มีความสัมพันธ์กับงานได้อย่างแท้จริง ทำให้การบรรจุบุคคลโดยการสรรหาภายในองค์กรมีความเชื่อถือได้มากขึ้น

10. สะท้อนให้เห็นประสิทธิภาพของทรัพยากรมนุษย์ ผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือไม่ดีของบุคคลทั่วทั้งองค์กร จะชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ว่าเป็นอย่างไร

นอกจากนั้น สุนันทา เลहनันท์ (2542, น. 283 - 284) ยังได้ให้แนวคิดบางประการเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ไว้ดังนี้

1. การประเมินผลงานที่ดีจะต้องมีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า เป็นการระบุความต้องการของหน่วยงานไว้ให้ชัดเจน ทั้งนี้เพราะการที่จะประเมินผลว่าใครปฏิบัติงานดีหรือไม่ดี จะต้องมิตามมาตรฐานกำหนดให้ทราบชัดเจนว่าอย่างไรดีหรือไม่ดี เพื่อพนักงานผู้ปฏิบัติงานจะสามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้อง

2. ผู้ทำหน้าที่ประเมินจะต้องมีความยุติธรรม ใจเป็นธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีการยึดเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้

3. การประเมินผลจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และใช้ปฏิบัติกับพนักงานทุกคน การประเมินผลการปฏิบัติงานที่ทำนานๆ ครั้ง ผู้ถูกประเมินอาจไม่พอใจ เพราะเหมือนเป็นการคอยจับผิด และการประเมินผลงานไม่ควรเจาะจงเฉพาะคนใดคนหนึ่ง เนื่องจากจะทำให้ผู้ถูกประเมินรู้สึกว่าเป็นการยุติธรรมหากไม่ครอบคลุมทั่วถึงทุกคน

4. มีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการแจ้งผลการประเมินให้ผู้ถูกประเมินทราบ เพื่อให้เขาได้รับรู้ความจริงว่าผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ หากผลงานยังต่ำกว่ามาตรฐานก็จะได้หาแนวทางในการปรับปรุง

5. การประเมินผลการปฏิบัติงานไม่ใช่เป็นการพิสูจน์หรือจับผิดเพื่อนำเอาผลการประเมินไปใช้ในการลงโทษ หากแต่วัตถุประสงค์ของการประเมินเป็นการหาข้อบกพร่อง อันจะนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงการทำงานต่อไป

6. ในการวางแผนการประเมินผลการปฏิบัติงาน ควรกำหนดวิธีการประเมินผลไว้เป็นขั้นตอน เพื่อว่าถ้าเกิดมีอุปสรรคในขั้นตอนใดจะได้มีการแก้ไขปัญหาให้ได้ทันที

สรุปได้ว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน มีประโยชน์ต่อกระบวนการบริหารงานบุคคลตามระบบคุณธรรม (Merit System) เป็นอย่างมาก ช่วยให้ผู้บริหารสามารถพิจารณาตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และความยุติธรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการบริหารงานบุคคล นับตั้งแต่ การคัดเลือกคนเข้ามาทำงาน การมอบหมายงาน การบำรุงรักษา การพัฒนาบุคลากร จนกระทั่งการให้ออกจากงาน

2.5 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน “ผู้อนุญาต” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ชื่อของโรงเรียนในระบบต้องใช้อักษรไทยขนาดใหญ่พอสมควรติดไว้ที่บริเวณโรงเรียน ณ ที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ต้องมีคำว่า “โรงเรียน” ประกอบชื่อด้วย ในกรณีที่มีอักษรต่างประเทศกำกับ ต้องไม่มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทย และสำหรับโรงเรียนในระบบที่จัดการศึกษาประเภท อาชีวศึกษาทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอาจใช้คำว่า “วิทยาลัยอาชีวศึกษา” หรือ “วิทยาลัยเทคโนโลยี” ประกอบชื่อแทนคำว่า “โรงเรียน” ก็ได้

ให้โรงเรียนในระบบ มีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลเดียวกับผู้จัดการหรือผู้อำนวยการหรือบุคคลเดียวกันทั้งสามตำแหน่ง ให้ตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหรือสองคน ทั้งนี้ จำนวนและคุณสมบัติของกรรมการต้องสอดคล้องกับขนาด และประเภทของโรงเรียนในระบบตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีโรงเรียนในระบบมีความจำเป็นต้องมีที่ปรึกษาหรือคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือคณะกรรมการบริหาร ให้สามารถกระทำได้โดยกำหนดไว้ในตราสารจัดตั้ง

ให้ผู้จัดการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดวางระบบและจัดทำบัญชีการเงินและบัญชีอื่นของโรงเรียนในระบบตามแบบและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้คณะกรรมการบริหารดำเนินการให้มีการตรวจสอบบัญชีของโรงเรียนในระบบเพื่อตรวจสอบและแสดงความเห็นต่องบการเงินของโรงเรียนในระบบภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นรอบปีบัญชี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ให้คณะกรรมการบริหารจัดสรรผลตอบแทนที่ได้จากการดำเนินการของโรงเรียนในระบบให้แก่ผู้รับใบอนุญาตตามที่เห็นสมควร เว้นแต่ผลตอบแทนจากการดำเนินการของโรงเรียนการกุศลให้คณะกรรมการบริหารจัดสรรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

กิจการของโรงเรียนในระบบเฉพาะในส่วนของผู้อำนวยการ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่ผู้อำนวยการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน การคุ้มครองการทำงาน การจัดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองการทำงานและประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำของผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนในระบบให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และประธานกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานครคนหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งผู้แทนสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกชนจำนวนสามคนเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสถานศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เป็นเลขานุการคนหนึ่งและผู้ช่วยเลขานุการคนหนึ่ง

ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติซึ่งเป็นนิติบุคคลอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ใช้บังคับ ยังมีได้ดำเนินการจัดทำตราสารจัดตั้งและรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในระบบ และยังมีได้ดำเนินการให้มีคณะกรรมการบริหารให้ใช้เอกสารจัดตั้งนิติบุคคลที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารกิจการโรงเรียนเป็นตราสารจัดตั้งและรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในระบบรวมทั้งให้คณะกรรมการบริหารของนิติบุคคลดังกล่าวเป็นคณะกรรมการบริหารตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ไปพลางก่อนจนกว่า จะมีการจัดทำตราสารจัดตั้งและรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในระบบ และแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการตามมาตรานี้ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่โรงเรียนในระบบใดแสดงได้ว่าสามารถจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานที่สูงกว่าสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของกองทุนสงเคราะห์ โรงเรียนในระบบนั้นอาจยื่นคำขอต่อรัฐมนตรีเพื่อใช้อำนาจตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เพื่อให้กิจการของโรงเรียนในระบบในส่วนที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์แก่ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกองทุนสงเคราะห์ก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์แก่ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาในกรณีที่โรงเรียนในระบบใดไม่เคยส่งเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 มีผลใช้บังคับ โรงเรียนในระบบนั้นอาจยื่นคำขอต่อรัฐมนตรีเพื่อใช้อำนาจตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เพื่อยกเว้นการดำเนินการตามมาตรา 74 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ก็ได้

ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเคยเป็นผู้ประกันตนและส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมมาก่อนวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2551 ดำเนินการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคมต่อไปนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยให้นับระยะเวลาในการส่งเงินสมทบต่อเนื่องกับระยะเวลาที่ได้ส่งมาแล้ว และให้มีสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อนุญาตการโอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในที่ดิน คณะกรรมการบริหารของโรงเรียนในระบบและคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์จังหวัด การจัดทำบัญชีและการตรวจสอบบัญชีรวมทั้งการกำหนดให้มีกองทุนสำรองของโรงเรียนในระบบ ได้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและไม่สอดคล้องกับการดำเนินการของโรงเรียนเอกชน ทำให้การจัดการศึกษาและการพัฒนาโรงเรียนเอกชนไม่มีประสิทธิภาพและศักยภาพ ประกอบกับบทบัญญัติในส่วนของการประกันสังคมได้กำหนดครอบคลุมบุคคลซึ่งมิได้มีหน้าที่หลักด้านการสอนหรือสนับสนุนการศึกษา สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมเพื่อประโยชน์แก่การจัดการศึกษาและการพัฒนาของโรงเรียนเอกชน อันจะมีผลให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นโยบายการจัดการศึกษาของเอกชนแต่ละระดับ (ส านักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2542, หน้า 17-18ระดับมัธยมศึกษา สายสามัญ รัฐเปิดโอกาสให้เอกชนเข้าร่วมรับภาระในการจัดการศึกษา ในระดับมัธยมโดย เน้นขยายในบริเวณที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ทดเทียมในการเข้าเรียนในโรงเรียนระดับนี้ สายอาชีพ รัฐเปิดโอกาสให้เอกชนจัดการศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบ โรงเรียน และการศึกษาอื่น ในลักษณะเดียวกับที่ดำเนินการปัจจุบัน นโยบายการจัดโรงเรียนเอกชนของหน่วยงานของรัฐ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนเอกชนในเขตคูสิตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

เจียมจิตร ฉิมเลี้ยง (2547) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริการสื่อการศึกษาสำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มาติดต่อขอใช้บริการยืม-คืน และฟัง-ชมสื่อการศึกษา ณ สำนักเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามาใช้บริการแถบบันทึกเสียงมาก จำนวนสื่อการศึกษาและระยะเวลาที่ให้ยืมน้อยเกินไป ควรเปลี่ยนรูปแบบการบันทึกเป็น CD และ VCD ทราบว่าการให้บริการจากคู่มือนักศึกษา และใช้บริการกระบวนการวิชาของคณะนิติศาสตร์มากที่สุด

2. นักศึกษาใช้บริการฟัง-ชมสื่อการศึกษาประเภทแถบบันทึกภาพมากที่สุด ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยต้องสมัครเป็นสมาชิกก่อนยืม ระยะเวลาการให้บริการน้อยเกินไป ส่วนใหญ่ทราบว่าการให้บริการจากคู่มือนักศึกษา โดยมาใช้บริการฟัง-ชมกระบวนการวิชาของคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด

3. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการบริการสื่อการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านคุณภาพของสื่อ ด้านการให้บริการ และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ การบริการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก การบริการอยู่ในระดับน้อย

4. นักศึกษาที่มีอายุ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา และรูปแบบการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริการสื่อศึกษาด้านคุณภาพของสื่อ ด้านการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริการสื่อการศึกษาทั้ง 4 ด้านดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

บรรจง ภาสดา (2548) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 11 โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเขตการศึกษา 11 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 214 รูป ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพของเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ด้านอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร และด้านวัสดุอุปกรณ์ พร้อมทั้งจะรองรับการนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 60.39 โดยมีสภาพด้านอาคารสถานที่ มากที่สุด รองลงมาคือด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากร ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัด พบว่า จังหวัดบุรีรัมย์ มีสภาพของเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาในโรงเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดชัยภูมิ ตามลำดับ 2) ปัญหาของเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ด้านอาคารสถานที่ รองลงมาคือด้านบุคลากร และด้านวัสดุอุปกรณ์ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การวางแผนเตรียมอาคารสถานที่เพื่อการรองรับการนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ามาใช้ในโรงเรียนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา

ด้านบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์และความชำนาญทางด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ด้านวัสดุอุปกรณ์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ขาดงบประมาณในการจัดซื้อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา และขาดเครื่องถ่ายเอกสาร และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามที่ตั้งพบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และ 3) ความต้องการเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 11 โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุดคือ ด้านอาคารสถานที่ รองลงมาคือด้านบุคลากร และด้านวัสดุอุปกรณ์ ตามลำดับ โดยด้านอาคารสถานที่มีความต้องการงบประมาณในการบำรุงรักษาและซ่อมแซม ด้านบุคลากรมีความต้องการ การส่งเสริมและจัดให้มีโครงการอบรมสัมมนาบุคลากรเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ด้านวัสดุอุปกรณ์มีความต้องการงบประมาณในการจัดซื้อ และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามที่ตั้ง พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

โกเมนทร์ เพชรภู (2548) ได้ทำการศึกษาปัญหางานบริการสื่อการศึกษาของบุคลากรศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอและกิ่งอำเภอ เขตการศึกษา 4 ผลการศึกษาสรุปว่า 1) บุคลากร มีระดับปัญหาการบริการสื่อการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดบริการอยู่ในระดับน้อย 2) ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริการสื่อการศึกษา ประสบการณ์บุคลากรและตำแหน่งบุคลากร 2.1) มีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาการบริการสื่อการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ 2.2) บุคลากรศูนย์บริการสื่อการศึกษา ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีปัญหาการบริการสื่อการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ 3) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานบริการงานสื่อการศึกษา ด้านการวางแผนงาน หน่วยงานส่วนเหนือควรให้ความสำคัญในแผนของหน่วยปฏิบัติ ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ควรมีการวางแผนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในการรับบริการสื่อ ด้านการจัดอาคารสถานที่ ควรจัดสถานที่ให้เป็นเอกเทศเพื่อไม่ให้มีเสียงรบกวนและควรจัดให้มีอย่างเหมาะสมและมีความเป็นระเบียบ มีแสงสว่างเพียงพอ ด้านการพัฒนาบุคลากร ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้เกี่ยวกับสื่อต่างๆ เป็นอย่างดีและควรจัดอบรมบุคลากรในการใช้สื่อ รวมถึงการซ่อมบำรุง ด้านการจัดหาอุปกรณ์สื่อการศึกษา ควรจัดหาสื่อที่ทันสมัยและให้ครบทุกประการ ควรตั้งงบประมาณการจัดซื้อสื่อและรับบริจาคจากหน่วยงานต่าง ๆ ด้านการจัดระบบดูแลรักษาและซ่อมบำรุง ควรให้เจ้าหน้าที่ได้รับการอบรม จัดสรรงบประมาณแก่ศูนย์บริการสื่อการศึกษา และด้านการจัดบริการ ควรบริการสื่อการศึกษาที่ทันสมัย ตรงกับความต้องการของผู้รับบริการ บริการสื่อที่หลากหลาย และเพียงพอต่อความต้องการและมีการจัดทำคู่มือในการบริการสื่อต่างๆ

วินัย วรวัตร (2549) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวโน้มการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2553 ผลการวิจัย แนวโน้มการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์ดังนี้

1. แนวโน้มบทบาทของสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์ เรียงตามลำดับความสอดคล้องกัน ดังนี้ 1) อนุรักษ์สิ่งที่เป็นวัฒนธรรมเก็บไว้ในรูปของสื่อต่างๆ 2) ประชาสัมพันธ์ให้เห็นความสำคัญและบทบาทของสำนักงาน 3) สร้างกระแสให้บุคคลเกิดความรู้ความเข้าใจและเห็นคุณค่าของงานวัฒนธรรม 4) เผยแพร่กิจกรรมต่างๆ ของสำนักงานฯ สู่ชุมชน 5) แข็งแรงปฏิบัติทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมและถูกต้อง 6) เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานแก่ประชาชน 7) ปลุกเร้าจิตสำนึกในวัฒนธรรมให้คนไทยรักและหวงแหน 8) ชักชวนให้คนไทยเห็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ 9) ปลุกฝังค่านิยมให้รักและหวงแหนวัฒนธรรมไทย 10) แก้ไขภาพลักษณ์ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่อาจทำให้มีความเข้าใจไม่ถูกต้อง 11) สร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันของบุคลากรในหน่วยงาน 12) ประชาสัมพันธ์ให้ประเทศชาติเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก และ 13) เผยแพร่ความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปสู่คนไทยและชาวต่างชาติอย่างทั่วถึง

2. แนวโน้มรูปแบบของสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์ เรียงตามลำดับความสอดคล้องกัน ดังนี้ สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อวีดิทัศน์ วิดิทัศน์แบบดิจิทัล และ CD, DVD, VCD สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อภาพนิ่งใช้รูปแบบการถ่ายทำและพิมพ์แบบดิจิทัล สื่อนิทรรศการและการจัดกิจกรรมของมัลติมีเดีย อิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อออนไลน์

3. รูปแบบของสื่อที่เหมาะสม คือ สื่อมีความหลากหลายทั้งเนื้อหา สารระช่องทาง และวิธีการสื่อสาร สื่อมีความทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ รวดเร็ว ทันสมัยตลอดเวลา สื่อมีรูปแบบเหมาะสมกับผู้รับสื่อ สื่อใช้ทุกรูปแบบขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรม/โครงการ สื่อที่ใช้ในการเก็บรักษาเป็นสื่อที่คงทนถาวร สื่อมีรูปแบบเหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการประชาสัมพันธ์ สื่อผ่านกระบวนการออกแบบอย่างเหมาะสมโดยมีการประยุกต์/บูรณาการ ตามหลักการและทฤษฎีทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา และหลักการทางด้านจิตวิทยาการศึกษาใช้ในการออกแบบ

4. แนวโน้มชนิดและลักษณะของสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2553 เรียงตามลำดับความสอดคล้องกันดังนี้

1. ชนิดของสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์ได้แก่ แผ่นป้ายโฆษณา วิกิตทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ ตั๋ววิ่ง สปอตโทรทัศน์

2. ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อเข้าถูกกลุ่มตรงเป้าหมายกับความต้องการและความจำเป็น สื่อเน้นภูมิปัญญาไทยและคุณค่าของวัฒนธรรมไทย สื่อประสมเนื้อหาสอดคล้องกัน สื่อที่มีความหลากหลาย สื่อในการประชาสัมพันธ์มีลักษณะกระจายได้กว้างและรวดเร็ว มีการนำเสนออย่างสม่ำเสมอไม่ขาดตอน และสื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มบุคคลต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง

3. แนวโน้มการได้มาของสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์ ในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2553 เรียงตามลำดับความสอดคล้องกันดังนี้ บุคลากรของสำนักงานผลิตเอง ให้บุคลากรภายนอกที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ผลิต บุคลากรจากหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกร่วมกันผลิต พัฒนาสื่อ และนำไปใช้ประโยชน์ มีการประเมินสื่อก่อนนำไปใช้ บุคลากรที่เชี่ยวชาญของสำนักงานผลิต เป็นสื่อที่ทันสมัย

นันทิยา มงคล (2550) ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ปี การศึกษา 2549 จำนวน 350 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ 2 ขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า 1) ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 มีระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง ระดับปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านใช้เวลาในการโอนหรือคัดลอกข้อมูลนานอยู่ในระดับมาก 2) ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ที่มีขนาดสถานศึกษาต่างนักมีระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกันมีระดับปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 4.) ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 มีความต้องการให้มีแนวทางการส่งเสริม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน ดังนี้ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรีและสถานศึกษาติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในสถานศึกษาทุกแห่ง และจัดอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตให้แก่ครู

สมิทธิ โพธิ์เจริญ (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาสำนักเทคโนโลยี การศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัย พบว่า 1) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการบริการสื่อ การสอน ด้านคุณภาพของสื่อ โดยรวม พบว่า สื่อมีความคิดเห็น ค่าเฉลี่ย 3.38 ด้านการให้บริการ โดยรวม พบว่า การให้บริการมีคุณภาพอยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.05 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมี

คุณภาพระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.09 ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ค่าเฉลี่ย 3.93 ด้านการให้ความรู้ตามเนื้อหากระบวนการวิชาพบว่า สื่อให้ความรู้ตามเนื้อหากระบวนการวิชาที่มีคุณภาพอยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.94 ด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวม การประชาสัมพันธ์ต่อการบริการสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพอยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.33 และ 2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุดนภา บำรุง (2554) ได้ทำการศึกษาแบบจำลองศูนย์สื่อการศึกษาของโรงเรียนนาคประสิทธิ์ มูลนิธิวัดบางช้างเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน จำนวน 104 คน ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพการใช้สื่อการสอนของผู้บริหาร ครูผู้สอน มีการใช้สื่อการสอนอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง สื่อการสอนที่ใช้ส่วนใหญ่ได้แก่ เอกสาร ตำรา หนังสืออ่านประกอบด้านปัญหาของครูผู้สอนพบว่าครูผู้สอนขาดความรู้และทักษะการใช้และการผลิตสื่อการสอน ขาดความมั่นใจในการใช้สื่อสาร ขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาและการฝึกอบรมการใช้และการฝึกอบรมการใช้และการผลิตสื่อการสอน ด้านสถานที่พบว่า สภาพห้องเรียนไม่เพียงพอและไม่เอื้อต่อการใช้และการฝึกสื่อการสอน ด้านความต้องการสื่อการสอน พบว่า มีความต้องการสื่อการสอนในระดับมาก โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อมัลติมีเดีย คอมพิวเตอร์ และสื่อการสอนประเภทกิจกรรมวิธีการ พบว่า ครูผู้สอนต้องการมากที่สุดคือ การฝึกปฏิบัติในระดับมากที่สุดคือการสาธิตและการศึกษานอกสถานที่ และส่วนความคิดเห็นของรูปแบบของแบบจำลองจากผู้เชี่ยวชาญสรุปรูปแบบของศูนย์สื่อการศึกษาได้ 10 ประเด็น ดังนี้ 1) นโยบายและเป้าหมายของศูนย์สื่อการศึกษา 2) รูปแบบการจัดตั้งและภารกิจของศูนย์สื่อการศึกษา 3) โครงสร้างการบริหารงานของศูนย์สื่อการศึกษา 4) บุคลากรที่ทำหน้าที่ในศูนย์สื่อการเรียน 5) ระบบและประเภทการให้บริการของศูนย์สื่อการสอนการศึกษา 6) ประเภทของสื่อที่ให้บริการภายในศูนย์สื่อการศึกษา 7) สถานที่ตั้งของศูนย์สื่อการศึกษา 8) การจัดพื้นที่ใช้สอยของศูนย์สื่อการศึกษา 9) วิธีการคัดเลือกและการจัดหา วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการศึกษา 10) การประเมินคุณภาพสื่อ อุปกรณ์การศึกษาของศูนย์สื่อการศึกษา นอกจากนี้รูปแบบแบบจำลองศูนย์สื่อการศึกษา โรงเรียนนาคประสิทธิ์ มูลนิธิวัดบางช้างเหนือ พบว่ารูปแบบแบบจำลองศูนย์สื่อการศึกษา โรงเรียนนาคประสิทธิ์ มูลนิธิวัดบางช้างเหนือ ผ่านการรับรองในระดับมาก สมควรนำไปประยุกต์ปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม

อมรรัตน์ เหล็กกล้า (2554) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการศึกษา พบว่า สภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาด้านวิธีการใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาพบปัญหามากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 นอกจากนี้ ความต้องการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการพัฒนา

เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และมีความต้องการพัฒนาด้านเทคนิควิธีการสอน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 ปัจจัยด้านชีวสังคม ได้แก่ ประสบการณ์ และการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัย ภายนอกด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสัมพันธ์กับความต้องการพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ด้านเทคนิคการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สำหรับปัญหาความต้องการพัฒนาและ ข้อเสนอแนะที่สำคัญ พบว่า ขาดผู้เชี่ยวชาญอบรมให้ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การศึกษา ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษา ส่วนความต้องการพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา พบว่า มีความต้องการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การศึกษาอย่างสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ส่วนข้อเสนอแนะ พบว่า ควรได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐบาล ด้านงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษา

วัชรารักษ์ ริกากรณ์ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารเทคโนโลยีและ สารสนเทศของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตเสรีไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า การบริหารเทคโนโลยีและสารสนเทศของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการวางแผน ด้านการบริหารบุคคล และด้านการประเมินผล ตามลำดับ

สิรินทร์ทิพย์ ชาลีวรรณ (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหาร ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนา ผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ กลุ่ม ตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล จำนวน 327 คน เป็นครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่สอนปีการศึกษา 2556 สังกัดสา นักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า (1) บทบาทของ ผู้บริหารด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตาม ลำดับดังนี้ การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ กำหนดนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ การติดตาม และประเมินผลการใช้เทคโนโลยี (2) สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (3) บทบาท ของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กันทางบวกทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .01

รูสเซล (Russel, 1981) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนประกอบการสอนของ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยโอเรกอนพบว่า สื่อการสอนที่อาจารย์ในคณะต่าง ๆ ใช้บ่อยมากที่สุด คือ สไลด์ ภาพโปร่งใส ฟิล์มภาพยนตร์ แถบวีดิทัศน์และเทปเสียง อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควร จะมีการสนับสนุนให้มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนบุคลากรที่ทำหน้าที่ผลิตสื่อต่าง ๆ เช่น สไลด์ภาพโปร่งใส แถบวีดิทัศน์และเทปเสียงตามความต้องการของอาจารย์ โดยอาศัยแหล่งทุนที่ สามารถสนับสนุน การดำเนินการของหน่วยบริการสื่อการศึกษาได้

แวนดรอป (Vandrop, 1986) ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้บริหารกับการใช้นวัตกรรม พบว่าผู้บริหารเป็นบุคคลที่สำคัญที่จะนำนวัตกรรมมาใช้เป็นไปได้อย่างมากที่สุด ตัวแปรที่สำคัญในการ ใช้นวัตกรรม ได้แก่ วิธีการปฏิบัติและรูปแบบองค์การของหน่วยงานที่ใช้นวัตกรรม ผู้บริหารควรมี บทบาทเป็นทั้งผู้มีส่วนในการใช้และควบคุมดูแลการใช้ ขณะที่กระบวนการใช้นวัตกรรมจะเริ่มจาก สภาพการทำงานที่เป็นแบบดั้งเดิม การนำเอากลวิธีเฉพาะตามแนวทางการใช้นวัตกรรมเข้าไป ปฏิบัติจนกระทั่งมีการปฏิบัติที่เป็นรูปแบบปกติตามความเคยชินของผู้ใช้องค์กรในที่สุด

นุฟเฟอร์ (Knufer, 1988) ได้ศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการสอน พบว่า ครู จำนวนมากไม่สามารถใช้คอมพิวเตอร์ เนื่องจากขาดอุปกรณ์ ซอฟต์แวร์ และสถานที่ในการจัดการ เรียน ผู้บริหารไม่สนับสนุน เพราะขาดความรู้และสงสัยว่าจะมีผลคุ้มค่าไหม ขาดวัตถุประสงค์ใน การสอนและแผนการสอน ขาดผู้รับผิดชอบอย่างแท้จริงที่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีเวลา สอนและฝึกใช้ ขาดการอบรมครู

กูร์ (Gurr, David, 2000) ศึกษาวิจัยผลกระทบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารต่อการทำงานของผู้บริหาร โรงเรียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมนักเรียนออสเตรเลียให้ พร้อมสำหรับการทำงานและการใช้ชีวิตที่เป็นทั้งผู้บริโภคและผู้สร้างความรู้ในทศวรรษที่ 21 โดย ใช้ศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มที่ในการพัฒนาการเรียนการสอน 3 ด้าน คือ การ บริการสารสนเทศ การสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน และการสร้างและ การใช้ความรู้และการปรับทักษะ สื่อการเรียนรู้อะไหล่สารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ กำหนดความสำเร็จ คือ 1) ด้านนักเรียน คือ การมีความรู้เรื่องเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการทำงานและ การเรียนรู้ตลอดชีวิตแสวงหาแนวทางการจัดการศึกษาและการวัดผลการเรียน การเพิ่มโอกาส ขยาย

โอกาส และโอกาสที่เสมอภาคในการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศกระตุ้นให้นักเรียน มีวิสัยทัศน์ และความเข้าใจระดับโลก ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จากเนื้อหาที่ข้ามพ้นจากภายนอกในห้องเรียน 2) ด้านผู้บริหารสถานศึกษาและครู คือ การพัฒนากลยุทธ์ซึ่งให้ความสำคัญต่อระยะเวลาช่วงต่างๆ ในการยอมรับเทคโนโลยีของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องคุณภาพของภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ของผู้จัดระบบการศึกษาและผู้นำโรงเรียน ซึ่งเป็นทั้งผู้ใช้เทคโนโลยีจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ผู้นำประชาชน และผู้นำการเปลี่ยนแปลง การมีโอกาสดำเนินการพัฒนาวิชาชีพของตนในเวลาอันเหมาะสม โดยโครงการพัฒนาวิชาชีพเหล่านี้จะต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพ และการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน นอกจากนี้ การเรียนรู้ตลอดชีพโดยกระบวนการการพัฒนาวิชาชีพควรเป็นหนึ่งในของงาน กลยุทธ์ในการบริหารด้านเทคนิคและการสนับสนุนแก่ครู การตระหนักถึงบทบาทใหม่ที่เพิ่มขึ้นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ในการทำงานเป็นทีมร่วมกับครู การออกแบบโครงการการศึกษาสำหรับครูขึ้นใหม่ ซึ่งรวมถึงหลักสูตรวิชาชีพในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ครูมีความพร้อมต่อสังคมสารสนเทศ และได้นำเสนออุปสรรคสำคัญของครู ในการยอมรับเทคโนโลยี คือ อายุ ภาระงาน ชีตจกักัดเรื่องเวลา และการขาดโอกาสในการใช้เทคโนโลยี 3) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ความสามารถของโรงเรียนและนักเรียนในการเข้าถึงโครงข่ายโทรคมนาคมที่มีความเร็วสูงขึ้นเรื่อยๆ การมีโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อถือได้ มีราคาเหมาะสม และสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง ประเด็นที่เกี่ยวข้องคือที่ตั้งของเครื่องคอมพิวเตอร์ แนวทางการเชื่อมต่อและการบริหารเครือข่าย การมีกลยุทธ์ในการรับความอุดหนุนทางการเงินและการวางแผน การลงทุนและค่าใช้จ่ายต่อเนื่องที่สูงในการก้าวตามให้ทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ฮาร์มมารี และคณะ (Hammami, Ruhashyankiko and Yehoue, 2006, น. 1-39) จาก International Monetary Fund (IMF) ได้วิจัยเรื่อง ข้อตกลงของความร่วมมือระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในภาพรวม โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ของความยากลำบากและความขยันขันแข็งในการกำหนดนโยบายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ซึ่งพบว่าความร่วมมือระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน มีแนวโน้มที่จะเป็นที่แพร่หลายในหลายประเทศที่รัฐบาลมีปัญหาดึงดูดการรับภาระอย่างหนักและสรุปว่าความต้องการความร่วมมือและขนาดของตลาดเป็นเรื่องใหญ่ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่มีความจำเป็นต่อความร่วมมือระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อการจัดการเรียนรู้ บทบาทผู้บริหารและสภาพการใช้ เทคโนโลยีในสถานศึกษาที่ผ่านมา มีการสนับสนุนและส่งเสริมการบริหารงานเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพแก่ ผู้เรียน ซึ่งมีบทบาทสำคัญสถานศึกษาและครูผู้สอน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการบริหารงานเทคโนโลยีการศึกษา โดยผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่างๆ ได้ทราบ ด้าน การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีมีความต้องการพัฒนาด้านเทคนิควิธีการสอน โดยใช้เทคโนโลยี การศึกษา สภาพการใช้สื่อการสอนของผู้บริหาร ครูผู้สอน มีการใช้สื่อการสอนโดยส่วนใหญ่อยู่ใน เกณฑ์ระดับปานกลาง เพื่อนำส่วนที่เกี่ยวข้องไปประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการศึกษาการ บริหารงานเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนในเขตคูสิต กรุงเทพมหานครต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัย การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จากเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1(สพม.1)ที่มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวนโรงเรียน 58 โรงเรียน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 (สพม.1)ที่มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน (R.V.Krejcie and R.W.Morgan) อ้างถึงในสมบุรณ์ ดันยะ, 2556, น. 105-106) จากจำนวน 58 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 48 โรงเรียน และกำหนดผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 10 คน รวมมีผู้ให้ข้อมูล 480 คน ดังมีรายละเอียด ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเอกชนและผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามขนาด

ที่	ขนาด	โรงเรียนเอกชน		ผู้ให้ข้อมูล		
		ประชากร	ตัวอย่าง	ผู้อำนวยการ	รองผู้อำนวยการ	หัวหน้ากลุ่มสาระ
1	ขนาดใหญ่	27	23	23	23	184
2	ขนาดกลาง	16	13	13	13	104
3	ขนาดเล็ก	15	12	12	12	96
	รวม	58	48	48	48	384

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล เป็นข้อคำถามแบบเลือกรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และ ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ กำหนดขอบเขตไว้ 5 ด้าน คือ 1) ด้านนโยบายและแผน 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านบุคลากร 4) ด้านส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 5) ด้านการประเมินผล มีข้อคำถาม จำนวน 25 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ โดยแต่ละระดับ มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง มีการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในระดับน้อยที่สุด

การพิจารณาขอบเขตค่าน้ำหนักของค่าเฉลี่ยที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในตอนที่ใช้แปลความหมายของข้อมูล กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1970, p. 247) ดังนี้

น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในระดับ
น้อย	ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในระดับ
ปานกลาง	ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในระดับ
มาก	ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในระดับ
มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในระดับ

3.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง “การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร” แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน โดยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ แนวทางการบริหารงานเทคโนโลยีการศึกษา พระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 เพื่อการจัดการเรียนรู้ภายในสถานศึกษา และแนวทางการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้เพื่อนำมาปรับใช้ในการศึกษาครั้งนี้

3.3.2 นำข้อมูลจากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง “การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร” เสนออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมให้ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา และตรวจสอบความตรงของเนื้อหาเพื่อปรับปรุงแก้ไขโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) ของแบบทดสอบ (พิสนุ ฟองศรี, 2552, น. 155) พิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีคะแนนระหว่าง 0.50 – 1.00 จึงถือว่าผ่านเกณฑ์และมีความเหมาะสมในการนำไปใช้

โดยมีการกำหนดคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญให้ ดังนี้

- +1 หมายถึง มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเหมาะสม
- 1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และไม่เหมาะสม
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

เกณฑ์การแปลความหมายมี ดังนี้

ค่า IOC > 0.50 หมายความว่า คำถามนั้นวัดตรงวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ค่า IOC < 0.50 หมายความว่า คำถามนั้นวัดไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ได้ค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 86.67

3.3.3 นำแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง “การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร” มาปรับปรุงแก้ไขตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

3.3.4 นำแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง “การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร” ที่อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นชอบไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มทดลองโรงเรียน จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach โดยใช้สูตร (พิสนุ พงศ์ศรี, 2552, น. 202) พิจารณาค่าความเที่ยง (Reliability) ทั้งฉบับของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.50 ขึ้นไป จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์และมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.942

3.3.5 ผู้วิจัยจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง “การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร” ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง “การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร” ให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง ผู้ทำรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเรียบร้อยแล้ว เพื่อส่งคืนผู้วิจัยตามกำหนดวันและเวลาที่นัดหมาย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) (พิสนุ พงศ์ศรี, 2552, น. 152)

ตอนที่ 2 การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (พิชญ์ พงศ์ศรี, 2552, น.154 – 157) จากนั้นนำผลไปแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว one-way ANOVA และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ้ (Sheffe' Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้โรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 หน่วยวิเคราะห์ คือ โรงเรียนเอกชนที่สอนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 48 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระทั้ง 8 กลุ่มสาระ รวมผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 480 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 44 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 440 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย ตามลำดับหัวข้อดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.3 การวิเคราะห์การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพฯ

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติในการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

4.5 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะ

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน ประชากร

n แทน ตัวอย่าง

t แทน การทดสอบค่าที (t-test)

F แทน การทดสอบค่า (F-test)

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนตัวอย่างดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	135	30.68
2. หญิง	305	69.32
อายุ		
1. ต่ำกว่า 31 ปี	78	17.73
2. 31 - 40 ปี	170	38.64
3. 41 - 50 ปี	119	27.04
4. มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	73	16.59
ระดับการศึกษา		
1.ปริญญาตรี	229	52.05
2. ปริญญาโท	180	40.91
3. ปริญญาเอก	31	7.04
ประสบการณ์การทำงาน		
1. 1 - 20 ปี	249	56.59
2. มากกว่า 20 ปี	191	43.41
ตำแหน่ง		
1. ผู้อำนวยการโรงเรียน	44	10.00
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	44	10.00
3. หัวหน้ากลุ่มสาระ	352	80.00
รวม	440	100.00
ขนาด		
1. ขนาดใหญ่	20	45.45
2. ขนาดกลาง	12	27.27
3. ขนาดเล็ก	12	27.27
รวม	44	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 48 โรงเรียน ได้รับข้อมูลกลับมาจำนวน 44 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 91.67 โดยส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ (ร้อยละ 45.45) ส่วนโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กมีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 27.27)

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีสถานภาพดังนี้ เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 69.32) อายุ 31-40 (ร้อยละ 38.64) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 52.05) ประสบการณ์การทำงานเวลา 1-20 ปี (ร้อยละ 56.59) และตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ (ร้อยละ 80.00)

สำหรับโรงเรียนที่ไม่ได้รับข้อมูลกลับคืนมา จำนวน 4 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 3 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดกลาง 1 โรงเรียน ได้ติดตามทวงถามแต่ทางโรงเรียนดำเนินการล่าช้า

4.3 การวิเคราะห์ระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ในการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตามตัวแปรที่ศึกษาและนำผลรวมของค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนด ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครจำแนกด้านการบริหารออกเป็น 5 ด้าน

(n=44)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	อันดับ
1. ด้านนโยบายและแผน	3.75	0.30	มาก	1
2. ด้านงบประมาณ	3.69	0.31	มาก	3
3. ด้านบุคลากร	3.74	0.30	มาก	2
4. ด้านส่งเสริมวิชาการ	3.57	0.37	มาก	5
5. ด้านการประเมินผล	3.59	0.31	มาก	4
รวม	3.67	0.29	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่าระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D.= 0.29) และแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านนโยบายและแผน ($\bar{x} = 3.75$, S.D.= 0.30) รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ($\bar{x} = 3.74$, S.D.= 0.30) ด้านงบประมาณ ($\bar{x} = 3.69$, S.D.= 0.31) และด้านการประเมินผล ($\bar{x} = 3.59$, S.D.= 0.31) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ($\bar{x} = 3.57$, S.D.= 0.37)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านนโยบายและแผน

(n=44)

ด้านนโยบายและแผน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	อันดับ
1. มีการวิเคราะห์สถานการณ์และปัญหาการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.68	0.41	มาก	3
2. มีการกำหนดเป้าหมายการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.66	0.38	มาก	4
3. มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.82	0.32	มาก	2
4. มีการกำหนดแนวทางปรับปรุงการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.83	0.32	มาก	1
รวม	3.75	0.30	มาก	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านนโยบายและแผนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D.= 0.30) และแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการกำหนดแนวทางปรับปรุงการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.83$, S.D.= 0.32) รองลงมาคือ มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.82$, S.D.= 0.32) และ มีการวิเคราะห์สถานการณ์และปัญหาการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.68$, S.D.= 0.41) ตาม ลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการกำหนดเป้าหมายการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.66$, S.D.= 0.38)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านงบประมาณ

(n=44)

ด้านงบประมาณ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	อันดับ
1. มีการจัดทำงบประมาณสนับสนุนการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.60	0.40	มาก	3
2. มีการควบคุมงบประมาณการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.78	0.35	มาก	2
3. มีการจัดสรรทรัพยากรขององค์กรในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.78	0.29	มาก	1
4. มีการประเมินค่าใช้จ่ายด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.59	0.39	มาก	4
รวม	3.69	0.31	มาก	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านงบประมาณ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$, S.D.= 0.31) และแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแยกตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดสรรทรัพยากรขององค์กรในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.78$, S.D.= 0.29) รองลงมาคือ มีการควบคุมงบประมาณการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.78$, S.D.= 0.35) และมีการจัดทำงบประมาณสนับสนุนการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.60$, S.D.= 0.40) ตาม ลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการประเมินค่าใช้จ่ายด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.59$, S.D.= 0.39)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคลากร

(n=44)

ด้านบุคลากร	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	อันดับ
1. มีการกำหนดอัตรากำลังและราย ละเอียดตำแหน่งต่าง ๆ ในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.68	0.40	มาก	5
2. มีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้าน การใช้สื่อและเทคโนโลยีรับผิดชอบการปฏิบัติงานของโรงเรียน	3.84	0.35	มาก	1
3. มีการกำหนดและระบุหน้าที่ของตำแหน่งต่างๆอย่างชัดเจนตรงกับความสามารถในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.78	0.39	มาก	3
4. มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.82	0.35	มาก	2
5. มีการประเมินผลงานบุคลากรด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.74	0.28	มาก	4
6. มีสวัสดิการและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.58	0.34	มาก	6
รวม	3.74	0.30	มาก	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่าระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคลากรโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D.= 0.30) และแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแยกตามรายชื่อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการสรรหาบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถด้าน การใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการ เรียนรู้ในการปฏิบัติงานของโรงเรียน ($\bar{x} = 3.84$, S.D.= 0.35) รองลงมาคือ มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.82$, S.D.= 0.35) มีการกำหนดและระบุหน้าที่ของตำแหน่งต่างๆอย่างชัดเจนตรงกับความสามารถในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.78$, S.D.= 0.39) มีการประเมินผลงานบุคลากรด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.74$, S.D.= 0.28) และ

มีการกำหนดอัตรากำลังและรายละเอียดตำแหน่งต่าง ๆ ในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.68$, S.D.= 0.40)ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีสวัสดิการและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.58$, S.D.= 0.24)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมวิชาการ

(n=44)

ด้านส่งเสริมวิชาการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	อันดับ
1. มีการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมให้ทุกหน่วยงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.54	0.42	มาก	3
2. มีการนิเทศแนะนำการปฏิบัติงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.67	0.42	มาก	2
3. มีการจัดระบบสื่อสารด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.49	0.51	ปานกลาง	4
4. มีการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ปัญหาการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.48	0.44	ปานกลาง	5
5. มีการประชุมสัมมนาเพื่อปรึกษาหารือการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.68	0.33	มาก	1
รวม	3.57	0.37	มาก	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมวิชาการโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, S.D.= 0.37) และแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแยกตามรายชื่อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการประชุมสัมมนาเพื่อปรึกษาหารือการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.68$, S.D.= 0.33) รองลงมาคือ มีการนิเทศแนะนำการปฏิบัติงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.67$, S.D.= 0.42) มีการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมให้ทุกหน่วยงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.54$, S.D.= 0.42) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีการจัดระบบสื่อสารด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.49$, S.D. = 0.51)

ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ปัญหาการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.48$, S.D.= 0.44) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผล

(n=44)

ด้านการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	อันดับ
1. มีการกำกับติดตามด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.66	0.33	มาก	2
2. มีการจัดทำบัญชีแสดงรายการวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.48	0.47	ปานกลาง	6
3. มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อปรับปรุงการให้บริการด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.49	0.44	ปานกลาง	5
4. มีการรายงานความก้าวหน้าประจำปีการศึกษาของการปฏิบัติงานการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.59	0.30	มาก	4
5. มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยผู้บริหารด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.61	0.32	มาก	3
6. มีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือสรุปผลการปฏิบัติงานแต่ละครั้งในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	3.69	0.35	มาก	1
รวม	3.59	0.31	มาก	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D.= 0.31) และแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแยกตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือสรุปผลการปฏิบัติงานแต่ละครั้งในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.69$, S.D.= 0.35) รองลงมาคือ มีการกำกับติดตามด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.66$, S.D.= 0.33) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยผู้บริหารด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.61$, S.D.= 0.32) และมีการรายงานความก้าวหน้าประจำปีการศึกษาของการปฏิบัติงานการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.59$, S.D.= 0.30) ซึ่งอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ข้อ ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับปานกลาง คือ มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อปรับปรุงการให้บริการด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.49$, S.D.= 0.44) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการจัดทำบัญชีแสดงรายการวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.48$, S.D.= 0.47) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ้ (Sheffe' Method) เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อ 2 รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน

	ขนาดโรงเรียน (N = 44)	\bar{x}	S.D.	ค่าระดับ
1	ขนาดเล็ก	3.50	0.17	ปานกลาง
2	ขนาดกลาง	3.57	0.36	มาก
3	ขนาดใหญ่	3.82	0.23	มาก
	รวม	3.67	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.8 การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนเอกชนรวมทุกขนาด มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D.= 0.29) โดยโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.82$, S.D.= 0.23) รองลงมาคือ โรงเรียนเอกชนขนาดกลาง ($\bar{x} = 3.57$, S.D.= 0.36) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ขนาด และโรงเรียนเอกชนขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D.= 0.17)

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ตัวบ่งชี้	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านนโยบายและแผน					
ระหว่างกลุ่ม	0.754	2	0.377	5.101*	.011
ภายในกลุ่ม	3.031	41	0.074		
รวม	3.785	43			
ด้านงบประมาณ					
ระหว่างกลุ่ม	0.716	2	0.358	4.134*	.023
ภายในกลุ่ม	3.550	41	0.087		
รวม	4.266	43			
ด้านบุคลากร					
ระหว่างกลุ่ม	0.673	2	0.337	4.366*	.019
ภายในกลุ่ม	3.161	41	0.077		
รวม	3.835	43			
ด้านวิชาการ					
ระหว่างกลุ่ม	1.535	2	0.768	7.251**	.002
ภายในกลุ่ม	4.340	41	0.106		
รวม	5.876	43			
ด้านการประเมินผล					
ระหว่างกลุ่ม	1.078	2	0.539	7.315**	.002
ภายในกลุ่ม	3.022	41	0.074		
รวม	4.100	43			
รวมทุกด้าน					
ระหว่างกลุ่ม	0.907	2	0.453	6.698**	.003
ภายในกลุ่ม	2.776	41	0.068		
รวม	3.683	43			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 / ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ความแตกต่างการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า มีความแตกต่างกันทุกด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายและแผน ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิชาการ และด้านการประเมินผล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และเมื่อพบความแตกต่าง ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ้ (Sheffe' Method) ดังนี้

1) การวิเคราะห์ความแตกต่างการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครด้านนโยบายและแผน ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่าง ดังนี้

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านนโยบายและแผน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	3.62	-	-0.01	-0.27*
ขนาดกลาง	3.63		-	-0.26*
ขนาดใหญ่	3.89			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 / ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านนโยบายและแผน ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

2. การวิเคราะห์ความแตกต่างการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครด้านงบประมาณ ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่าง ดังนี้

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านงบประมาณ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	3.51	-	-0.14	-0.31*
ขนาดกลาง	3.65		-	-0.17
ขนาดใหญ่	3.82			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 / **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านงบประมาณ ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

3. การวิเคราะห์ความแตกต่างการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครด้านบุคลากร ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่าง ดังนี้

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคลากร จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	3.60	-	-0.06	-0.27*
ขนาดกลาง	3.66		-	-0.21
ขนาดใหญ่	3.87			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 / ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคลากรของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

4. การวิเคราะห์ความแตกต่างการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครด้านส่งเสริมวิชาการ ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่าง ดังนี้

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมวิชาการจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	3.39	-	-0.02	-0.39*
ขนาดกลาง	3.41		-	-0.37*
ขนาดใหญ่	3.78			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 / ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมวิชาการ ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

5. การวิเคราะห์ความแตกต่างการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครด้านการประเมินผล ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่าง ดังนี้

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผล จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	3.39	-	-0.12	-0.36**
ขนาดกลาง	3.51		-	-0.24
ขนาดใหญ่	3.75			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 / **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผล ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

6. การวิเคราะห์ความแตกต่างการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวม ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่าง ดังนี้

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวม จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	3.50	-	-0.07	-0.32**
ขนาดกลาง	3.57		-	-0.25*
ขนาดใหญ่	3.82			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 / ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวม ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 48 โรงเรียน เป็นหน่วยวิเคราะห์ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว one-way ANOVA และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Sheffe' Method) ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ โดยผู้วิจัยได้นำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมและจำแนกรายด้านแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายและแผน ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านส่งเสริมวิชาการ และด้านการประเมินผล จากการสำรวจระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เมื่อพิจารณาแยกตามรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านนโยบายและแผน รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านการประเมินผล ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ

ส่วนผลการวิจัยแต่ละด้าน ดังนี้

1) ด้านนโยบายและแผน ระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการกำหนดแนวทางปรับปรุงการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานการใช้สื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ และ มีการวิเคราะห์สถานการณ์และปัญหาการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการกำหนดเป้าหมายการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้

2) ด้านงบประมาณ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดสรรทรัพยากรขององค์กรในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ มีการควบคุมงบประมาณการใช้สื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ และมีการจัดทำงบประมาณสนับสนุนการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการประเมินค่าใช้จ่ายด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้

3) ด้านบุคลากร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการสรรหาคณากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีรับผิดชอบการปฏิบัติงานของโรงเรียน รองลงมาคือ มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ มีการกำหนดและระบุหน้าที่ของตำแหน่งต่างๆอย่างชัดเจนตรงกับความสามารถในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ มีการประเมินผลงานบุคลากรด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ และมีการกำหนดอัตรากำลังและรายละเอียดตำแหน่งต่าง ๆ ในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีสวัสดิการและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้

4) ด้านส่งเสริมวิชาการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประชุมสัมมนาเพื่อปรึกษาหารือการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ มีการนิเทศแนะนำการปฏิบัติงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ มีการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมให้ทุกหน่วยงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ข้อ และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีการจัดระบบสื่อสารด้านการบริหารสื่อและ

เทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการให้ความช่วยเหลือแนะนำ และแก้ปัญหาการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

5) ด้านการประเมินผล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และแต่ละข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแยกตามรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือสรุปผลการปฏิบัติงานแต่ละครั้งในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ มีการกำกับติดตามด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยผู้บริหารด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ และมีการรายงานความก้าวหน้าประจำปีการศึกษาของงานปฏิบัติงานการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อปรับปรุงการให้บริการด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการจัดทำบัญชีแสดงรายการวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.2 เปรียบเทียบการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันทุกด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายและแผน ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิชาการ และด้านการประเมินผล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และเมื่อพบความแตกต่าง ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ้ (Sheffe' Method) ดังนี้

1) ด้านนโยบายและแผน พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดกลาง ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

2) ด้านงบประมาณ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

3) ด้านบุคลากร พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

4) ด้านส่งเสริมวิชาการ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

5) ด้านการประเมินผล พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวม เมื่อเปรียบเทียบจำแนกตามขนาดโรงเรียน คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดกลาง ไม่พบความแตกต่างแต่อย่างใด

5.2 การอภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เมื่อพิจารณาแยกตามรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านนโยบายและแผน รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการประเมินผล และด้านส่งเสริมวิชาการ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการด้วยงบประมาณหรือทุนของตนเอง ความคงอยู่ของโรงเรียนเอกชนขึ้นอยู่กับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่ผู้ปกครองสรรหาเชื่อถือ ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุน ส่งเสริมเข้าใจการทำงานของครู ทำในสิ่งที่ครูผู้สอนต้องการคือมีการกำหนดแนวทางปรับปรุงแก้ไขนโยบายและแผนการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น งานนโยบายและแผนจึงเป็นเครื่องมือที่จำเป็นเพื่อควบคุมการดำเนินงานในทุกส่วนของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถติดตาม

การใช้งบประมาณอย่างโปร่งใส โดยโรงเรียนมีการกำหนดแนวทางปรับปรุงการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้และมีการจัดทำแผนปฏิบัติงานการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้การที่โรงเรียนเอกชน มีการบริหารจัดการด้านนโยบายและแผนในการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน จะมีผลต่อการพัฒนาปรับปรุงการสอนสำหรับครูและช่วยให้ครูสามารถศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ได้ ซึ่งเป็นผลดีต่อคุณภาพผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัชรภรณ์ ธิกาภรณ์ (2555, น. 80) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารเทคโนโลยีและสารสนเทศของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตเสรีไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า การบริหารเทคโนโลยีและสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านการส่งเสริมวิชาการ อาจเป็นเพราะโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่มีจุดเน้นเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ปกครองนักเรียนจะพิจารณาเป็นลำดับแรกในการให้ควมศรัทธา เชื่อถือและไว้วางใจต่อโรงเรียนซึ่งจะมีผลต่อจำนวนนักเรียน ดังนั้นการบริหารในส่วนนี้ บุคลากรทุกคนของโรงเรียนจึงมีความตระหนักรู้แล้ว ประกอบกับทางโรงเรียนมีการกำหนดนโยบายการใช้สื่อและเทคโนโลยีในด้านต่างๆ ไว้ในแผนพัฒนาโรงเรียนและแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งเป็นการส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการโดยตรง บุคลากรมีการปฏิบัติเป็นประจำ จึงให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิรัตน์ ฤกษ์สุจริต (2552, น.84) ที่ศึกษาพบว่าการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 5 ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการเรียนการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

5.2.2 เปรียบเทียบการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าในภาพรวม แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันทุกด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายและแผนด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิชาการ และด้านการประเมินผล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนแต่ละขนาด จะมีความพร้อมในด้านทรัพยากรที่แตกต่างกัน เนื่องจากการอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลของรัฐที่ให้กับโรงเรียนของรัฐ จะพิจารณาจากจำนวนนักเรียนเป็นหลัก โรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนมาก จะได้รับงบประมาณทุกประเภทมากกว่าโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อย โดยโรงเรียนต้องนำเงินอุดหนุนที่ได้รับไปจ่ายเป็นเงินเดือนครูในโรงเรียนเป็นอันดับแรก ถ้ามีเหลือจึงจะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน การพิจารณาเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน รัฐจะต้อง

พิจารณาให้เหมาะสม เพราะนักเรียนคนหนึ่งถ้าเรียนในโรงเรียนของรัฐไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่เข้าเรียนใน โรงเรียนเอกชนจะต้องเสียค่าใช้จ่าย การให้เงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวรัฐให้เฉพาะค่าใช้จ่ายพื้นฐาน ซึ่งไม่รวมเงินเดือนครู ปัจจุบันค่าใช้จ่ายรายหัวระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนของรัฐและเอกชนจะได้รับเท่ากัน แต่เอกชนจะได้เพิ่มในส่วนของเงินเดือนครู ถ้าโรงเรียนเอกชนมีนักเรียนน้อย ค่าใช้จ่ายต่างๆ จะสูงจะบริหารจัดการลำบาก โรงเรียนใหญ่ๆ เองก็มีปัญหาการติดค้างค่าเล่าเรียน เรื่องการบริหารจัดการ สำหรับค่าใช้จ่ายรายหัวที่รัฐจัดให้ปัจจุบันเป็นค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย ถ้าไปเรียนใน โรงเรียนยอดนิยมซึ่งเป็นของรัฐเองค่าใช้จ่ายต่อหัวจะสูงกว่านี้ หรือในโรงเรียนขนาดเล็กก็อาจมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่านี้ ดังนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่ จึงต้องใช้จ่ายเงินในการพัฒนาการเรียนการสอนจากเงินค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้ปกครองนักเรียนตามเงื่อนไขในพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน และ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรการช่วยเหลือนักเรียนเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล โรงเรียนขนาดเล็กจะมีงบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารจัดการเรื่องต่างๆ ของสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้มากนัก จะเห็นได้ว่าโรงเรียนเอกชนในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดเล็กจะเลิกกิจการไปตามสภาพ ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน ได้ให้ความช่วยเหลือโรงเรียนเอกชนในการลดค่าใช้จ่ายทุกด้านที่จะไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนของโรงเรียน เช่น การขอลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีโรงเรียนและที่ดิน การยกเว้นอากรนำเข้าครุภัณฑ์ทางการศึกษา โดยต้องขอความร่วมมือและประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮาร์มมารี และคณะ (Mona Hammami, Jean-François Ruhashyankiko and Etienne B. Baba Yehoue, 2006, p. 1-39) จาก International Monetary Fund (IMF) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ข้อตกลงของความร่วมมือระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในภาพรวม พบว่า ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน มีแนวโน้มที่จะเป็นที่แพร่หลายในหลายประเทศที่รัฐบาลมีปัญหาต้องแบกรับภาระอย่างหนัก และพบว่า ระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่มีความจำเป็นต่อความร่วมมือระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน สถาบันที่มีการคอร์ปชั่นน้อยและมีกฎเกณฑ์หรือนโยบายที่มีประสิทธิภาพ จะสามารถช่วยเหลือหรือสนับสนุน โครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนได้มากกว่า

สำหรับด้านการประเมินผลของโรงเรียนทุกขนาด ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะการประเมินผลเป็นภาระงานหลักในการบริหารจัดการของทุกหน่วยงาน ในการปฏิบัติงานโครงการต่างๆของหน่วยงานจำเป็นต้องมีการประเมินผลเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมงาน

เพื่อตรวจสอบผลสำเร็จตามเป้าหมาย และสำหรับการปรับปรุงแก้ไขในการดำเนินงานครั้งต่อไป ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนเอกชนขนาดใดก็ตามก็จะต้องใช้การประเมินผลสำหรับการบริหารจัดการให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ประชาชนมีความเชื่อมั่น ต่อการให้บริการทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

จากข้อค้นพบ พบว่าการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวม ของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนขนาดใหญ่สามารถจัดหาทรัพยากรในการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ได้เพียงพอต่อความต้องการของผู้สอนและผู้เรียน ได้อย่างครบถ้วน โดยได้รับงบประมาณจากเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจัดสรรให้ ตลอดจนเงินรายได้จากค่าธรรมเนียมการเรียนของนักเรียน และรายได้อื่นๆ ของทางโรงเรียน ทำให้สามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์หรือครุภัณฑ์ต่างๆ ที่สนับสนุนการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนได้ เช่น จำนวนคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต และเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็น ต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีงบประมาณจำกัด ไม่เพียงพอในการบริหารจัดการด้านต่างๆ ในโรงเรียนเพราะงบประมาณที่มีต้องใช้จ่ายในเรื่องเงินเดือนครูก่อนเป็นอันดับแรก หากมีเหลือจึงสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการศึกษาในโรงเรียนได้ ทำให้ไม่สามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์หรือครุภัณฑ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนและผู้สอน ได้อย่างเพียงพอ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่องการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำมาเป็นประเด็นและข้อเสนอแนะดังนี้

1) จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมและจำแนกรายด้านแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายและแผน ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านส่งเสริมวิชาการ และด้านการประเมินผลจากการสำรวจระดับการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ

ดังนั้น ผู้บริหารของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จึงควรมีการ ทบทวนและปรับปรุงการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ด้วยการ จัดระบบบริหาร การนิเทศและนำการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ตลอดจนมีการ ปรับปรุงการใช้สื่อที่ทันสมัย และมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ในการเรียนการสอนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ไปยังผู้เรียน

2) จากผลการวิจัยด้านนโยบายและแผน พบว่า การกำหนดเป้าหมายการใช้สื่อและ เทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น จึงควรเน้นให้มีการบริหารสื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ด้วยการกำหนดเป้าหมาย ในการจัดทำแผนและนโยบาย การจัดทำแผนปฏิบัติงาน และการกำหนดแนวทางปรับปรุงแก้ไข ในการบริหารงานด้านสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ให้เป็นรูปธรรมและมีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

3) จากผลการวิจัยด้านงบประมาณ พบว่า การประเมินค่าใช้จ่ายด้านการบริหารสื่อและ เทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น จึงควรวางแผนการใช้งบประมาณและกำหนด รูปแบบการประเมินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน โดยอาจมีการ ติดตามการใช้งบประมาณที่เน้นความคุ้มค่าและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนเป็นหลักสำคัญ

4) จากผลการวิจัยด้านบุคลากร พบว่า สวัสดิการและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้าน การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น จึงควรจัดให้บุคลากรมี สวัสดิการและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ เช่น ส่งเสริมให้ไปศึกษาดูงาน การศึกษาต่อ ยกย่องและให้รางวัล เมื่อมีการสร้างผลงานที่ดี เป็นต้น

5) จากผลการวิจัยด้านส่งเสริมวิชาการ พบว่า การให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และ แก้ปัญหาการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น จึงควรนิเทศและแนะนำ การใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนไปยังผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดย อาจทำในรูปแบบของการกระจายงานไปยังแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อให้ช่วยเหลือกันเอง และ ฝ่ายวิชาการเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือแนะนำ รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและสะท้อนผลการ ปฏิบัติเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วย

6) จากผลการวิจัยด้านการประเมินผล พบว่า การจัดทำบัญชีแสดงรายการวัสดุอุปกรณ์ ในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น จึงควรมีระบบและกลไก ในการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลการให้บริการ โดยอาจใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ใช้ QR code และเทคนิคอื่นๆ ช่วย เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนเพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการบริหารงานสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน
- 2) ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนซึ่งจะเป็นการเจาะลึกถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรง เพื่อทางโรงเรียนจะได้ส่งเสริมสนับสนุนได้ตรงตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมล ภู่งประเสริฐ. (2548). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เมธีทิปส์.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- กาญจนา วัฒมา. (2548). *การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ธนพรการพิมพ์.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). *เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). *เทคโนโลยีและสื่อสารเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2544). *เทคโนโลยีและสื่อสารเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- ดร. ครรชิต มาลัยวงศ์. (2548). *การจัดการเทคโนโลยี*. สืบค้น, จาก
http://www.drkanhit.com/presentations/manange_tech.pdf
- ดร. ครรชิต มาลัยวงศ์. (2549). *เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา*. สืบค้น, จาก
http://www.drkanhit.com/general_articles/articles/general_24.html
- จามรี ศิริภัทร. (2549). *การสำรวจความคิดเห็นของผู้ฟังและผู้ชมที่มีต่อรายการวิทยุการศึกษา และรายการโทรทัศน์การศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาคเหนือของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ฉลอง บุญญานันต์. (2547). *การวางแผนเทคโนโลยีการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของครุสภา.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2523). *ชุดการสอนระดับประถมศึกษาในเอกสารการสอน ชุดวิชาสื่อการสอน ระดับประถมศึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2543). *กระบวนการสื่อสารการเรียนการสอน ในเอกสารการสอน ชุดวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หน่วยที่ 1-5*.

นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). *เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.

ธงชัย สันติวงษ์. (2546). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.

นันทิยา มงคล. (2550). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

ปราณี ชาญเชาว์. (2551). *การพัฒนาแนวทางการบริหารงานเทคโนโลยีการศึกษาของสถานศึกษาขนาดเล็ก: กรณีศึกษา โรงเรียนวัดท่าใหม่ โรงเรียนวัดศรีภวังค์ และ โรงเรียนวัดลาดตระโห่ง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

ศุภดี รุมาคม. (2551). *การประเมินผลการปฏิบัติงาน*. กรุงเทพฯ: ชนาเพชร.

พนิดา งามประเสริฐ. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่ง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิสนุ พงศ์ศรี. (2552). *การวิจัยการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์.

พิสนุ พงศ์ศรี. (2552). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย*. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2557). *ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวให้พ้นกับดักของตะวันตก*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

มารศรี บัวชุม. (2554). *ความโปร่งใสในการบริหารงบประมาณตามการรับรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 (สารนิพนธ์ปริญญาโท)*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พริกหวานกราฟฟิก.

วิศิษฐ์ศักดิ์ แสงพรหมศรี. (2545). *การศึกษากาญจนบุรีและการใช้ไอทีของครูอาจารย์ในโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2017). *เทคโนโลยีการศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2559, จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/เทคโนโลยีทางการศึกษา>

- ศิริินทร์ทิพย์ ชาลีวรรณ. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศรีโพธิ์ วายุพัถร์. (2555). นโยบายและการวางแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพ. ใน การจัดสัมมนาการกำหนดนโยบายและแผนประจำปี กลุ่มสหภาพแรงงานอุตสาหกรรม. ลพบุรี: ม.ป.พ.
- สมยศ นาวิการ. (2545). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง. (2542). เอกสารการบรรยายกระบวนการบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมเกียรติ พ่วงรอด. (2544). การบริหารงานบุคคล. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สโรชวัล เจริญใจ. (2549). การศึกษาความพึงพอใจของผู้อ่าน ที่มีต่อการออกแบบหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนันทา เลานันท์. (2542). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). การดำเนินงานโครงการหนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรม ระดับภูมิภาค ภาคกลาง (รายงาน). กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2559 : ฉบับสรุป. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พริกหวาน กราฟฟิค.
- สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2545). แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2555). คู่มือการตรวจติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- สุดนภา บำรุง. (2554). การศึกษาแบบจำลองศูนย์สื่อการศึกษาของโรงเรียนนาคประสิทธิ์ มูลนิธิวัดบางช้างเหนือ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนิรัตน์ ฤกษ์สุจริต. (2552). การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพ 5 (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ หิรัณยกาญจน์ และคณะ. (2540). พจนานุกรมศัพท์ทางการศึกษา กรุงเทพฯ: ไอคิวบุ๊คเซ็นเตอร์.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สก.สค.ลาดพร้าว.

ภาษาต่างประเทศ

Bartol, K. Martin, D., Tein, M., & Matthews, G. (1998). *Management: A Pacific Rim Focus*. (2nd ed.) Roseville NSW: McGraw-Hill.

Bruner, J. S. (1966). *Toward a Theory of Instruction*. Cambridge, Mass.: Belkapp Press.

Brown, Jame W. and others. (1985). *AV Instruction: Technology, Media, and Methods*. (6th ed). New York: McGraw-Hill.

Carlton W.H. Erickson. (1971). *Adminish atingInstruction media programmes*. New York : The Macmillan Company.

Cheng, Haojing. (2004). *Teacher Learning About And With Technology : Sharing, Support And Stretching Through A Professional Learning Community*. Michigan State University. Retrieved from, <http://Proquest.umi.com./pqdweb?did=765927701&sid=3&Fmt=2&RQT=309&VName=PQD>.

Dallape, Daniel A. (2004). *Technological Developments That Will Influence Teacher' Use of Technology to Improve Student Learning in California's Public Elementary Schools by The Year 2007*. University of La Veme.

Dale, Edgar. (1946). *Audio-visual methods in teaching*. New York: The Dryden Press.

Dale, Edgar. (1969). *Audio-Visual Methods in Teaching*. (3rd ed). New York : Holt, Rinehart & Winston.

De Kieffer E.R. (1965). *Audio-visual instructional*. New York: The center for applies research in education.

Dick, W. (1992). An instructional designer's view of constructivism. In *T. M. Duffy & D. H. Jonassen (Eds.), Constructivism and the technology of instruction*. Hillsdale, N.J.: L. Erlbaum Associates.

Edgar Dale. (1969). *Audio - Visual Methods in Teaching* (3rd ed). New York: Holt, Rinehart and Winston.

- Gurr,david. (2000). *The Impact of information and Communication Technology on the Work of School Principals*. Retrieved May 4,2010, From http://www.Technologysource.org/article/principals_technology_and_change.
- Hammami, M. (2006). Jean-François Ruhashyankiko and Etienne B. Baba Yehoue. "Determinants of Public-Private Partnerships in Infrastructure. *MF Working Paper* , 06(99) , 1-39
- Jarvis, O. T. (1989). *Organizing, supervising and administering in the elementary school*. New York: Parker.
- Jonassen, D. H. (1992). *Evaluating Constructivist Learning, in Constructivism and the Technology of Instruction*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Knupter, Nancy Nelson. (1988). Teacher's Beliefs About Instructional Computing : Implications for instructional Designer. *Journal of Instructional Development* 11(4),29-39.
- Mohrman, A.M., Jr., Resnick-West, S.M., & Lawler, E.E III. (1989). *Designing Performance Appraisal Systems*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Russell, A.L. (1981). The Use of media Materials in Instruction as Reported by Selected Faculty the University of Oregon. *Dissertation Abstracts International* 42 (6), 2454.
- Scott, Myers M. Every. (1970). *Employer a manager: More meaningful work through job environment*. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Van Drop. Gwen Bakering. (1986). A Study of Relationship Between Principal Behaviors and the Implementation of an Innovation. *Dissertation Abstract International* 47(5), 521-A.
- W.H. Carlton Erickson. (1971). *Administering instructional media programs*. New Yourk: Macmillan.
- Yoon, I.S. (1977). A Study of the Need for an Inservice Education Program ina Educational Media for Secondary Schools of Seoul, Korea. *Dissertation Abstracts International* 38(4), 1830-1931.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Item-Total Statistics					
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	100.63	100.792	.648	.	.940
a2	100.73	100.064	.710	.	.939
a3	101.00	99.862	.679	.	.939
a4	101.07	101.995	.482	.	.941
b1	100.97	99.757	.611	.	.940
b2	101.03	102.378	.436	.	.942
b3	101.00	101.862	.571	.	.940
b4	100.90	99.472	.663	.	.939
c1	100.87	104.120	.367	.	.943
c2	101.10	102.024	.644	.	.940
c3	100.90	101.059	.592	.	.940
c4	101.10	96.231	.786	.	.937
c5	101.03	99.620	.602	.	.940
c6	101.10	100.300	.540	.	.941
d1	101.00	99.724	.580	.	.940
d2	100.70	99.597	.574	.	.940
d3	100.70	98.907	.673	.	.939
d4	101.00	98.552	.621	.	.940
d5	101.07	101.582	.434	.	.942
e1	101.27	100.685	.723	.	.939
e2	101.10	99.886	.760	.	.938
e3	101.03	100.309	.662	.	.939
e4	101.13	100.120	.690	.	.939
e5	101.17	98.420	.672	.	.939
e6	101.20	98.786	.669	.	.939

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.942	.944	25

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
เอกชนในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) มีข้อคำถาม จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งปัจจุบัน และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลสภาพและปัญหาการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านนโยบายและแผน
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านบุคลากร
4. ด้านส่งเสริมวิชาการ
5. ด้านการประเมินผล

โดยข้อคำถามสถานภาพการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 25 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) มีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของ การประเมินเป็น 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. อายุ

 ต่ำกว่า 31 ปี 31 – 40 ปี 41 – 50 ปี มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

 ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ทำงาน

 1 - 20 ปี มากกว่า 20 ปี

5. ตำแหน่งปัจจุบัน

 ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระ

6. ขนาดสถานศึกษา

 ขนาดเล็ก มีนักเรียน 300 คน ขนาดกลาง มีนักเรียน 301 – 1,000 คน ขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 1,001 คนขึ้นไป

ตอนที่ 2

การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง กรุณาอ่านข้อคำถามแล้วพิจารณาว่าในหน่วยงานของท่านมีสภาพการปฏิบัติในปัจจุบัน และ ปัญหาการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องระดับสภาพการปฏิบัติตามความหมายของตัวเลขดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

“สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้หมายถึงการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ สื่อการศึกษา สื่อ และนวัตกรรมการศึกษา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา และเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงเทคนิคการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่นๆ มาประยุกต์ใช้ เพื่อการออกแบบและส่งเสริมสนับสนุนระบบการเรียนการสอน หรือการจัดการเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษา”

ลำดับ ที่	การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	ระดับการบริหารสื่อและ เทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้				
		5	4	3	2	1
1.	ด้านนโยบายและแผน มีการวิเคราะห์สถานการณ์และปัญหาการบริหารสื่อและ เทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
2.	มีการกำหนดเป้าหมายการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัด การเรียนรู้					
3.	มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานการบริหารสื่อและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้					
4.	มีการกำหนดแนวทางปรับปรุงแก้ไขนโยบายและแผนการ บริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					

ลำดับ ที่	การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	ระดับการบริหารสื่อและ เทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้				
		5	4	3	2	1
5.	ด้านงบประมาณ มีการจัดทำงบประมาณการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
6.	มีการควบคุมงบประมาณการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
7.	มีการจัดสรรทรัพยากรขององค์กรในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
8.	มีการประเมินค่าใช้จ่ายการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
9.	ด้านบุคลากร มีการกำหนดอัตรากำลังและรายละเอียดของตำแหน่งต่าง ๆ ในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
10.	มีการสรรหามอบคนเข้าทำงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
11.	มีการกำหนดและระบุหน้าที่ของตำแหน่งต่าง ๆ อย่างชัดเจน ตรงกับความสามารถในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
12.	มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
13.	มีการประเมินผลงานบุคลากรด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
14.	มีสวัสดิการและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
15.	ด้านส่งเสริมวิชาการ มีการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมให้ทุกหน่วยงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					

ลำดับ ที่	การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้	ระดับการบริหารสื่อและ เทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้				
		5	4	3	2	1
16	มีการนิเทศแนะนำการปฏิบัติงานด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
17	มีการจัดและระบบสื่อสารด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
18	มีการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และช่วยแก้ปัญหาการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
19	การจัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อปรึกษาหารือการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
20	ด้านการประเมินผล ด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
21	มีการจัดทำบัญชีแสดงรายการวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
22	มีการบันทึกข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลการให้บริการด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
23	มีการรายงานความก้าวหน้าประจำปีการศึกษาของการปฏิบัติงานการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
24	มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยผู้บริหารด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					
25	มีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือสรุปการปฏิบัติงานแต่ละครั้งในการบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ- นามสกุล

นางรัชฎา แสงตันชัย

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2529

ครุศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

หัวหน้าส่วนงานบริหารจัดการ

โรงเรียนราชินีบน

885 ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต

กรุงเทพฯ 10300

ประสบการณ์การทำงาน

- ปี พ.ศ. 2529 - พ.ศ. 2537

ครู ใส่ดทัศนศึกษา

- ปี พ.ศ. 2537 - พ.ศ. 2545

หัวหน้างาน ใส่ดทัศนูปกรณ์

- ปี พ.ศ. 2545 - ปัจจุบัน

ปัจจุบันหัวหน้ากลุ่มงานเทคโนโลยีการศึกษา

- ปี พ.ศ. 2550 - ปัจจุบัน

หัวหน้าศูนย์ผลิตเอกสาร โรงเรียน

- ปี พ.ศ. 2556 - พ.ศ. 2558

หัวหน้าแผนกงานบริหารจัดการ

- ปี พ.ศ. 2556-ปัจจุบัน

หัวหน้าส่วนงานบริหารจัดการ